

ข้อบกพร่องการเลือกตั้ง ๒๕๐๐

เรื่องมันเป็นอย่างนั้นละครับ คือว่า
อยู่ๆ รัฐบาลก็ออก "โ-ล-ป-ดา" ที่
นั้นละ จะเกิด "โ-ด" การเมืองเรื่องเลือก
ตั้งหรืออย่างไรไม่รู้ จึงคิดโดยพลัน
ทันคว้า จำจะต้องทำให้อาการ "โ-ด" นั้น
คลอลไปโดยเร็ว ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่

โผล่พรตพรตออกมาอย่างที่โหมจะรู้

เนื่อรู้เท่าใดนัก "โ-ล-ป-ดา" ฉบับที่ผ่านมือมาอยู่ในขณะนี้
ก็กลายเป็นฉบับพิเศษก่อนการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๐๐ เข้าให้
จนได้ โดยที่ไม่ได้มีการประกาศโฆษณาไว้ในฉบับก่อนเลย
เพราะประธานคณะกรรมการ "โ-ล-ป-ดา" ฉบับแรกกับนายมนตรี
พิบูลกุลภาวน์ ฐะวันวัตร ๒๖ ก็จะมีการเลือกตั้งขึ้นแน่นอน
ทั่วทั่วประเทศกันแล้ว ก็เสนอโอกาสจัดทำฉบับพิเศษก่อน
การเลือกตั้งฉบับเดิมเลย แลเห็นให้ถือไว้กันจนได้ซึ่งว่า

ทุกที่แล้วก็ต้องระวังการเป็นสามบาทห้าสิบลึงหรือสี่บาท
ถ้วนๆ เข้าไปนั้น แต่ครั้งนี้จะเปลี่ยนแปลงตัวเลขราคากำหนดขายบน
หน้าปกไปให้หรือก็เกรงใจท่านผู้อ่าน จึงคิดว่าอย่ากระนั้นเลย ขอมอบ
ส่วนที่กระเพิ่มราคาคือห้าสิบลึงคงคงขึ้นบาทหนึ่ง เอาไว้ให้ท่าน
พระเดชพระคุณทางสำนักหลายใบเป็นค่ากระดาษซึ่งสำหรับ "วัน
เลือกตั้ง" นี้ดีกว่า.

การเลือกตั้งผู้แทนราษฎรทั่วประเทศในคราวนี้ อาจนับเป็น
ประวัติศาสตร์ก็ได้ ความรักใคร่ใคร่ครวญ หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นประ
วัติศาสตร์ของการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรในเมืองไทย นับตั้งแต่มีรัฐ
ธรรมนูญเป็นกฎหมายแผ่นดินมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่งเกี่ยวกับการ
ปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะชาวไทยสมัยก่อนๆ ที่ล่วงมา
แล้วนั้น ตัวนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ไม่เคยกระโดดลงมา
สมัครรับเลือกตั้งอย่างในครั้งเดียว จึงน่าจะเป็นประวัติศาสตร์ครั้งสำคัญ
การที่นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี (ถ้าได้เลือกก็รัก)
พรรค "หัวอกนี้" โกลดหน้า "เล่นการเมือง" เช่นเมื่อครั้ง
สมัยเมืองมาการพรรคการเมืองนั้นเอง รัฐบาลของพล.ป.พิบูลส.
ความ มีพรรคการเมืองอยู่พรรคนั้นชื่อว่า "พรรคเสรีนิยมจึงกล้า"
ท่านนายกรัฐมนตรีคนเองเป็นหัวหน้าพรรค มีคตินิยมลิดโลกลือ
ต้องแก้แพ้พ่ายนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ เป็นเลขาธิการ
พรรคนั้นเป็นพรรคที่มีเงินทองถูกทุนมากมายถ้อยถองเหลือเกิน เ
ไม่ว่าใครที่โผล่ในราชอาณาจักรไทยก็ต้องเรียกกันว่า "พรรคอุดม
สาคะ" ทั้งนั้น และพรรคนี้เองเป็นรัฐบาลบริหารราชการแผ่นดิน
ขึ้นมาอย่าง "อื้อหลุกหลุกฉึก" เต็มๆ และยิ่งเอา "คอลดัว"
เป็นที่ตั้งการบูชาลือลือมาขึ้นจริงๆ กัน.

พรรคการเมืองฝ่ายค้านที่ชื่อว่า "เสรีประชาธิปไตย" พรรค
ประชาธิปไตย มีนายควง วัฒนาภัย เป็นหัวหน้า พรรคนี้แหละที่
ประชาชนพลเมืองพากันเห็นออกเห็นใจ เพราะไม่ "อื้อลึงลึง"
เหมือนพรรครัฐบาล แต่เวลาหัวหน้าพรรคไปพูดปราศรัยที่ไหน
ผู้คนที่ยินยอมเห็นใจ ต่างก็ถ้อยพรรครักใคร่อย่างล้นเหลือ ฟังๆ ว่า
ปราศรัยของหัวหน้าพรรคนี้แล้วก็พบว่า ถ้าได้พรรคนี้เข้า
ไปเป็นรัฐบาลเมื่อไหร่ ก็จะได้ "ชุด" เอาความชั่วร้ายทั้งหลาย
มาฉกฉวยให้พ้นตาเห็นแก่กันเลยทีเดียว.

สมัยพรรคการเมืองนี้ๆ ขึ้นมาครองหลายพรรค แต่เป็นที่รักของลูก
นอกนั้นก็จะเป็น "พรรคชาติประชาธิปไตย" ซึ่งมีนายโพธิ์ทองประเสริฐเป็น
กรรมการเป็นหัวหน้าพรรค พรรคนี้ชื่อ "พรรคประชาธิปไตย" ซึ่งชื่อพรรคก็ดูดี
ดีว่าเป็น "หลอกๆ" ของพรรคการเมืองนี้ๆ นี่เองที่คนสมัยก่อนนั้น
(อ่านตอนหน้า ๔๕)

ชีวิตของเรา

นายกรัฐมนตรี กับ

เสรีภาพของหนังสือพิมพ์

ประชาชน เพิ่งจะทราบกันโดยทั่วไปในคราวที่นายกรัฐมนตรีไปปรากฏในที่ประชุมคนข่าวหนังสือพิมพ์ เมื่อวันอาทิตย์ที่แล้วมานี้เองว่า อันนายกรัฐมนตรี "พิบูลสงคราม" ของเรานั้นเคยเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ มาแล้วเหมือนกัน คือเสียจากช่วงเสด็จมาลงเมืองไทยเป็น "บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ใหญ่" เลยทีเดียว. ความจริงประชาชนรู้แต่เพียงว่า นายกรัฐมนตรีพิบูลสงคราม เป็นนักเขียนลึกลับเพียงผู้หนึ่ง. ในสมัยนั้นยังมี ๔๔ นั้น แม้กระทั่งลูกเกดเล็กแดงก็รู้ว่า "สามกษัตริย์" คือใครเป็นอันว่านายก

กวางลั่นและถูกโยนไปคามรณะ เรื่องหลังนี้เกิดขึ้นและขบถในความมั่งคั่ง สดก รื่น รุ ของผู้มีเงินเป็นหนังสือพิมพ์ไทยทั่วไป.

ในที่ชุมนุมกันข่าวและผู้ฟังโดยทั่วไป นายกรัฐมนตรีเป็นผู้เฝ้าถือบรรณาธิการหนังสือพิมพ์นั้นอยู่ กล่าวขบถหนังสือพิมพ์ว่า ททวนนี้มีเสรีภาพดีกว่าคนอื่นมาก เมื่อก่อนนายกได้พูดถึงเสรีภาพ ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ซึ่งถูกพันธนาการด้วยพระราชบัญญัติการพิมพ์ นายกรัฐมนตรีกล่าวในตอนหนึ่งว่า "ในสมัยที่เรายังไม่เป็นประชาธิปไตย พระราชบัญญัติการพิมพ์ก็มิใช่ถูกหมัก ทนงดิถีพิมพ์ไม่หยาบ เช่นกับหนังสือพิมพ์ของอเมริกา การเซ็นเซอร์ก็ไม่มีกฏกวดเวลา" อีกทีบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ใหญ่ ได้พูดถึงการ "ปลุกเร้า" ของรัฐบาลยุคปฏิวัติใน

ไม่ว่าหัวหน้าพรรคเสรีนิยมก็ตาม ท่านจอมพล ป. พิบูลสงครามจะไปปราศรัยหาเสียงที่ไหน มันก็ได้รับรู้ถึงอำนาจที่แท้จริงของประชาธิปไตย. นายพล. อภิบาล. เกตุทัต. ป.

สรุปเสภาวิจารณ์ บ้านไทยรอบสี่ปีตก

รัฐมนตรีของเรานั้นมีทั้งหนังสือพิมพ์และนักเขียนนักข่าวก็เหมือนกัน ส่วนท่านจะมีวิญญาณ เป็นนักหนังสือพิมพ์หรือไม่ เป็นนักการเมืองหรือไม่ เพราะอย่าดูว่าในสมัยที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น นักหนังสือพิมพ์ถูกข่มขู่จนมากเหลือเกิน. นักหนังสือพิมพ์ก็ไปเขียนพ้องกับรัฐบาล ถือถูกหาว่าเป็น "คนชั่วร้ายชั่วช้า" ต่อจากนั้นงานกลางกลางครั้งใหญ่ก็เกิด ขึ้น. ยางก็ท่านนายกรัฐมนตรีทำให้ไปก็เห็นได้แก่ในวงการหนังสือพิมพ์ข่มขู่ลึกลับในเรื่องนี้ให้เสมอ แม้ในกระทรวงศึกษา ๑๐ พ.ย. ๒๕๑๓ นักหนังสือพิมพ์ที่รัฐบาลกล่าวหาว่าเป็นเขียนพ้องนั้นนักถูก

พ.ศ. ๒๕๑๔ อันการทำให้หนังสือพิมพ์ไทยเสรีภาพอย่างกว้างขวาง และถ่วงขวางขึ้นขึ้น ในรัฐบาลชุดก่อนมา แม้กระทั่งรัฐบาลปัจจุบัน ซึ่งได้แก้ไขกฎหมายอาญา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ก็เคย นายกรัฐมนตรีกล่าวว่า กฎหมายอาญาเดิมได้ถือเอาว่า การหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ เป็นความผิดฐานชดเชยแต่ได้แก้ไขใหม่แล้ว ให้ถือว่า เป็น "หมิ่นประมาท" อย่างธรรมดา นายกรัฐมนตรีพูดถึงตอนนี้อย่างนั้น ๆ ว่า "รัฐบาลได้ให้เสรีภาพ แก่นักหนังสือพิมพ์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ มาตรา ๑๑๔ แต่ก่อนนั้น ถือว่าเป็นขบถทุกที เจริญเสมอ" อย่างไรก็ตาม นายกรัฐมนตรี

ได้ให้คำมั่นกับว่าพระราชบัญญัติการพิมพ์ที่ออกมามีหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือ พระราชบัญญัติในสมัยที่เขมร เวียง อำนาจเป็นผู้นำ หนังสือพิมพ์ในครั้งกระนั้นสลายตัวไปหมดเพราะพระราชบัญญัติการพิมพ์ที่ยกใหม่ ในยุคนี้ว่า ทำหน้าที่ให้หนังสือพิมพ์มีเงินทุนก่อนที่มัน จึงทำให้หนังสือพิมพ์เกือบ ๒๐ ฉบับต้องปิดตัวลง เหลือแค่หนังสือพิมพ์ที่คงอยู่ตาม "ผู้นำ" ที่คิดพอไป.

อดีตบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ "ใหญ่" ขมขู่ข่มขู่คนไทยตลอดวันว่า "ขบถปฏิวัติเสียเลย" โดยเหตุนี้ทำให้ท่านต้องยกตัวเสียใหม่เพราะ

คนเรารู้สึกว่า ประชาชนไม่ชอบหนังสือพิมพ์ นายกรัฐมนตรีกล่าวว่าจะระดมทุนของประชาชนกันมาจำนวนมากเหลือเกิน "สมถัดที่ประชาชนเสียแล้ว เพราะรู้สึกตัวว่า เมื่อแก่นแล้วก็อยากจะเป็นถนนอย่างคนทั้งหลายอย่าง แต่เมื่อไปไหนมาไหน ระวังตำรวจไม่ให้ไปเจอแต่คนเห็นหนังสือพิมพ์นั้นๆ" และเพราะเหตุที่ว่า ประชาชนไม่ต้องการปฏิวัติเพราะทหาร นายกรัฐมนตรีจึงแก้แค้นว่า.

"สมถัดที่คิดอยู่ว่า อ้อออกจากราชการไปแล้วจะทำอะไร นักรบเขาไม่เลือกผมจะทำอะไร" นายกรัฐมนตรีสารภาพต่อไปว่า "ผมไม่รู้

เสียงเหวี่ยง ปฏิกิริยาเสียงเหวี่ยง ปฏิกิริยาไป
ปฏิกิริยา หันไปถูกประชาชนก็ เขาก็บอก
ให้เลิกปฏิกิริยาเสียก็เดี๋ยวนั้น ก็เปลี่ยน
แล้วสิ้นกันเสีย...

อะไรเป็นเหตุให้ "มนนรพัฒน์
เหวี่ยงปฏิกิริยาเสียงเหวี่ยง" นั้น นายกรัฐมนตรี
ชี้แจงว่า ท่านเองถูกจากฝรั่งเศสมาได้
ข้อหนึ่งคือว่าด้วยการปฏิวัติ มาด้วยเล่ม
หนึ่ง "เล่มนี้ใหญ่โตเหลือเกิน" นายกรัฐมนตรี
กล่าวว่า "หนังสือเล่มนี้คือ เทคนิควิ
เทศาภิบาลว่าด้วยการปฏิวัติตั้งแต่พระเจ้า
อเล็กซานเดอร์เป็นต้นมา"

แต่ผลที่เกิดขึ้นก็คือการปฏิ
วัติในรัสเซีย ผนวกใช้กันจนมาปฏิวัติ
ในประเทศไทย" นี่เป็นคำชี้แจงของ
นายกรัฐมนตรีในวันแรก "แต่ก็ด้วย
หนังสือเล่มนี้แหละทำให้แล้ว ผมได้ไหม
ก็ว่าวเขาไป เพื่อไปศึกษาคุณเอง
บ้าง ๆ ให้อีกมั่งๆ คุณชี้ข้างอย่างเช่น
ที่ท.ท.ท. นี้ ถ้าใครคิดปฏิวัติให้ไทย
ทวีไปเรื่อย...

การพูดครั้งนี้ เป็นการพูด
ที่สั้นที่สุดของนายกรัฐมนตรี นับกับ
แต่ที่พูดเสียงเป็นครั้งแรก คือใช้เวลา
ประมาณ ๓๐ นาทีเท่านั้นเอง ก่อนจบ
คำพูดของท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวว่า
"ถ้าผมไม่ไปเลือกก็กลัวว่า ถึง
เขียนหนังสือพิมพ์ ผมเคยเขียนมา
แล้ว หนังสือพิมพ์ของไทยเคยเคยแสดง
เพราะฉะนั้นถ้าผมไม่ไปเป็นรัฐบาล ก็
ของอีกทีไว้ด้วย."

นายกรัฐมนตรีที่เพิ่งขึ้นครองตำแหน่งเมือง
อธิการเทศาภิบาลแล้ว เข้าไปเป็นรัฐบาลก็จะ
ออกมายืนบนเสื่อที่นั่น เว้นเขาพอตัวจะออก
มาแล้วก็ยืนที่นั่นแหละ เขาก็อย่างนั้นแหละ
ว่า "ผมก็ยืนบนเสื่อที่นั่นแหละ" และ "จะ
ออกมายืนบนเสื่อที่นั่นแหละ" ต่อไป คือนั่ง จอให้
ทำแบบออกเสื่อที่นั่นแหละก็ยืนที่นั่นแหละ
จะรู้ตัวก็การยืนบนเสื่อที่นั่นแหละไปอยู่ข้างนั้น
ยืนความเขินขินก็การยืนบนเสื่อที่นั่นแหละ... ▲

V. 2.

นิยายขบขัน

เมื่อเชลยถูกปลุก

การขึ้นนครที่ต่างประเทศ

"เราขึ้นการพูดอาชีพ บ่มมี
ความเขินขินก็เดี๋ยวนั้น นายกรัฐมนตรี

แม้จริง พ่อเขย น้องเขย !!

ชีวิตวัยหนุ่มมาแทนที่หนังสือพิมพ์ เป็น
คำวิจารณ์ของนักหนังสือพิมพ์ที่
หนังสือข่าวที่ คมกริ เซลล์ฟ อติกรรม
ณาธิการหนังสือพิมพ์ "ปริทัศน์" ของ
ไชโยเกิด ถูกปลุกออกจากการกำหนดรัฐ
มนตรีต่างประเทศกรีซ และแต่กลับ
ให้ อังเดร ไกรโม นักร้องที่ถูกมือเก่า
มา ๑๕ ปี ถูกขับออกจากวง วาเซสลาฟ
ไมโคสกี รองนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งที่
มาว่าคำแทนแทน เซบิธพล ถูกปลุก
ออกจากการกำหนดรัฐบาลที่ต่างประเทศ
เมื่อวันที่ ๑๕ เดือน โคตรโลกภายใน
นอกมิให้ทราบ ระเบียบระเบียบมาก่อน
เพราะว่า เมื่อขึ้นสู่การที่แล้วมานั่ง
ยืงทุกแก้ว ๆ อยู่ใกล้สายวิหาร์สูง
เกือบทุกนโยบายการต่างประเทศ ของ
ไชโยเกิด และขึ้นสู่เสื่อที่โคตรแทน
การณ่เกี่ยวกับครั้นออกจากของประ
ธานาธิบดีไชโยเชนฮาวร์ ด้วยประเทศนั้น
สำคัญ ๖ ประเทศ เวียดนามที่กลุ่ม
ประเทศคว้นกวมมาวางนาก็ไชโยเชน
กัโดยสันติวิธี แต่ด้วยมีมติที่ ทาง
สหรัฐอเมริกา อังกฤษและฝรั่งเศส
จะโคตรโดยสันติวิธีปรกาศโลก เซบิธพล

ก็พลันหมกตามไปเสียก่อน หลงจาก
ที่ขึ้นมาขึ้นที่รัฐมนตรีทั้ง ๓ ประเทศ
โกโหียง ๕ เดือนเศษเท่านั้นเอง.
สาเหตุที่เซบิธพลถูกปลุกออก
ไปจากตำแหน่งรัฐมนตรีครั้งนี้ ยังไม่
ปรากฏจากฝ่ายรัฐบาลในปรกาศโลก
ก็มีไม่แถลงเหตุผลปรกาศโลก นอกจาก
คณะกรรมาธิการกลาง ของพรรคคอม
มิวนิสต์ได้ประชุมลับกัน ถึงสองวันเมื่อ
วันพุธและวันพฤหัสบดีที่แล้ว. หลัง
จากนั้นก็ประกาศปลุกออกจากการกำหนด
เลย. ผู้สังเกตการณ์และผู้สื่อข่าว
ของคณะประเทศกวมก็ ได้มีมติว่า
นายทนายทักกันไม่ทันนั้น. บางคนคำ
นายว่าคำก็อาจจะเขียน เพราะเซบิธพล
กล่าวสุนทรพจน์ที่ประชุมสมัชชาของ
ไชโยเกิด เล่มงานใกล้สายวิหาร์ก็
เซบิธพลแสดงความคิดเห็นว่า ยูโกสลา
เวียมันให้ ไชโยเกิด เพราะว่ายังแสดง
อาการทำที่ไม่เป็นมิตรต่อกรีซ มี
พินัยข้อบังคับที่ถูกต้องตามกฎหมาย
ก็วิสัยข้ออ้างซึ่ง ๆ พินัยข้อบังคับ
แถลงของเซบิธพลน้อง ก็หนังสือพิมพ์
"บอรัม" ยังเป็นปากเสียงของรัฐบาล

ยูโกสลาเวีย ถือว่าเป็นการหาเรื่องกัน
เปล่า ๆ ขบว่าเป็นภัยต่อสันนิบาตภาพ
ระหว่างกันอยู่อย่างนี้. เป็นที่ทราบอยู่
แล้วว่า รัสเซียพยายามที่จะเอาใจ
เผด็จการที่โคตรของยูโกสลาเวียอย่างสุด
ความสามารถ ไม่ปรารถนาที่จะให้มี
การฉีกพ้องหมองใจกันอีกต่อไป โดย
เพราะอย่างนี้ ระหว่างบุคคลชั้นที่
หน้าของประเทศไทยกับ เซบิธพล
ได้มาเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศก็เพราะ
รัสเซียต้องการที่จะเอาใจ จอมพลโก
แต่ยูโกสลาเวียขึ้นสำคัญ. ถึงขั้น
ปลุก วาเซสลาฟ ไมโคสกี นักร้อง
ถูกขึ้นอาวรณ์ออกจากการกำหนดรัฐ
มนตรีต่างประเทศ และให้เซบิธพลขึ้น
แทน เมื่อจอมพลโกได้ขึ้นทางไปเยี่ยม
เยือนกรุงเบลเกรด เมื่อราวเดือนมิถุนา
ยนนี้ที่แล้ว และมาเมื่อคราวที่นายอ
รัฐมนตรี มิโคโล บูคานิน และเลขา
ธิการใหญ่ของพรรคคอมมิวนิสต์ มิติ
คำคซเซฟ เดินทางไปเยือนเมืองเบลเกรด
พลกัโคตรยูโกสลาเวีย เมื่อเดือนพฤษ
ภาคย์ ๑๙๕๕ เซบิธพล ก็คิด
สละอภัยขานมาไม่คืน พอรันดิชเคร

บทวิจารณ์ โดย..... "ศราภย์" การเมือง

ภายในประเทศ.

ประติภาพของตำรวจไทย: ประชาชนพลเมืองรู้สึกชื่นชมยินดี

ต่อความสามารถของตำรวจไทย ที่จับผู้ร้ายปล้นเงิน ๓ ล้านของธนาคารเอเชียได้เร็วเกินคาด เป็นการสำแดงประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ตำรวจไทยอย่างจริงจังแล้วยอมทำให้อำนาจแห่งเสียงข้างมาก ไม่ควรเว้น อันเกรงอิทธิพลของผู้มีอำนาจเหนือคนเท่านั้น ทั้งนี้เราจึงได้เคยกล่าวไว้แล้วว่า ขอติว่าสิ่งที่ต้องเจริญ ถ้าหากว่าพลตำรวจเอกแล้ว คียานนท์ ไม่ได้เล่นการเมือง ปล่อยให้ตำแหน่งอธิบดีตำรวจทำแห่งเดียวแล้ว เราเชื่อว่าไทยเราจะมีอธิบดีตำรวจที่ดีคนหนึ่งเหมือนนั้น หากแต่ที่ว่านั้นไปเป็นเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์และรัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทยอันเป็นตำแหน่งการเมือง ก็เป็นธรรมดาของบุคคลที่ระบอบกำลังพลพองไม่โต และภัยเหตุที่ห้ามมิให้ผู้ปกครองพรรคมันักคิดการเมือง ก็เลยทำให้ตำรวจไทยของเรามีความไม่ไว้วางใจ และเชื่อใจไม่เท่ากันเกี่ยวกับวิถีทางประชาธิปไตยที่มีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรใน ๔-๕ วันข้างหน้า เพราะปรากฏว่าตำรวจทุกแห่งทั่วประเทศขาดการถือกิจกรรมทำเชิงแก่พรรคฝ่ายค้าน บางแห่งทักถามเห็นอยู่เช่นไปก็เห็นว่าเรามีเมื่อต้นเดือน นายตำรวจชั้นผู้ถูกกล่าวหาออกหาเสียงเองก็มี อย่างว่านักพรรคฝ่ายค้านเลย แม้พรรคสนับสนุนรัฐบาลเช่น พรรคธรรมชาตินี้ก็ถูกตำรวจกลั่นแกล้งและชักชวนให้ตำรวจตำรวจออกเบียดเบียนขูดรีด หัวหน้าพรรคและสมัครทั้งหัวหน้าพรรคธรรมชาชีวะ ไ้ร้องทุกข์เข้ามาทำนายกรัฏฐมนตรีแล้ว

เราเสียใจด้วยที่ท่านนายกรัฐมนตรี ในเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นที่สนาภิบาล ในการที่มีผู้ตำรวจราษฎรที่เรียนถามข้อข้องใจ และนายกันไม่ปรากฏว่าใครผู้รับใช้เลย พหุสัจธรรมที่ไทยและฝรั่งได้ลงใจแล้วแสดงออกอีกฝ่ายของกษัตริย์ราษฎรนั้นที่ว่า หนึ่งข้างและสองด้าน เราเชื่อมั่นว่าลักษณะเช่นนี้ท่านมิได้เกรงกลัวอะไร แต่กลับเกิดกับอารมณ์เสียใจที่เหตุเช่นนี้มาเกิดก่อนที่คดีอาชญา ซึ่งทำให้คณะพรรคการเมืองกลั่นแกล้งอย่างนี้ไปหยาบ ถ้าเป็นการกระทำอย่างนี้ที่ท่านนายบวกราบไว้ได้ ตามระบอบชาติแล้ว พรรคมันักคิด อาวุธอยู่เป็นระยะทางไปเมื่อหัวหน้าพรรคราษฎรแล้ว ก็นับว่าประชาชนพลเมืองมีความไว้วางใจในเสถียรภาพของรัฐบาล ที่ให้ระบอบการระบอบการเมืองเช่นนี้ เมื่อชนสื่อนิพนธ์เรื่องราษฎรถูกรบกวนก่อนหน้านายกรัฐมนตรีไปถึงจังหวัดภาคเหนือได้ช้าหมดก่อนเวลา ผู้เขียนไปขอข้อมูลภายหลังต่อไป

ถึง ๒ ชั่วโมงเท่านั้น ร้ายขายบอกว่าขายหมดแล้ว และผู้ว่าไม่ได้ทำนักก็เก็บแค่นั่งสวดอยู่คนเดียว และแต่เห็นที่ว่าบ้านเมืองไม่มีจันฉิมเปลี่ยนแล้ว สำนะหาอะไรก็หัวพันทอนในเรื่องราวเสียงข้างมากที่ระบอบนี้ให้ ซึ่งกำลังระบอบอยู่ทั่วทุกจังหวัดก็แค่กันเคืองกันมาถนัดขึ้นแล้ว เลยบอกกล่าวในเรื่องราวประชาธิปไตยใหม่ของท่านนายกรัฐมนตรี ที่กำลังกลายเป็นประชาธิปไตยยุคกาลใหม่เสียแล้ว.

อันที่จริงใคร ๆ ก็รู้ว่าเมื่อท่านนายกรัฐมนตรี ไปที่ใดก็จะห้อมล้อมไปด้วยตำรวจอารักขาทั้งใน และนอกตัวแบบอย่างครบครัน และถ้าพูดในสถานที่ซึ่งมีเวลาเคารพรอบขอบริคธอย่างนั้นจนกระทั่งสมานกันแห่งชาติเช่นนี้ ผู้ว่าไม่มีการเห็นได้เป็นชัดขาด แต่ไม่มีอะไรดีอะไรมีจนกระทั่งได้เลย เพราะหาพบแต่หัว พลกั๊กหนึ่งนั้น ก็พูดที่นั่น อธิบดีตำรวจว่าควรเคารพ ก็คนก็เลย เพราะเขาเป็นบุคคลที่ขอบเขตของคนทั่วไป และจะห้อมล้อมในกรณีเดียว ถ้าขึ้นใครไปขึ้นเข้าในขณะนั้นอาจเสียคนไปได้เสียแต่ที่เข้าไม่ถึงเรื่อง เหลือไม่มีอะไรเกิดขึ้นพอให้คิดอะไร: การของอธิบดีตำรวจออกนอกไปอย่างสบายใจขึ้นในบริติชของรัฐบาลนี้ให้ของเรารับไปในช่วงเวลาต่อไป.

เรามีความเห็นและยืนยันอยู่จนกว่าชีวิตจะจบปรานว่า ประชาชนพลเมืองใน ทั่วประเทศเป็นธรรมเป็นอันขาด คราวนี้ที่ตำแหน่งอธิบดีตำรวจ และตำรวจทั่วไปเข้าไปในส่วนนี้หมายจักรพรรคการเมือง และไม่มีประเทศประชาธิปไตยในโลกนี้ที่อธิบดีตำรวจเป็นนักการเมืองด้วย นอกจากอัยบดีตำรวจของเผด็จการฮิตเลอร์ (เยอรมัน) มุสโสลินี (อิตาลี) เปเรอน (อาร์เจนตินา) และอธิบดีตำรวจประเทศ คอมมิวนิสต์ ถ้าประชาชนพลเมืองไทยต้องการเป็น เผด็จการ ก็จงเลือกพรรคมันักคิดเข้าไปถึงเมืองโน้นที่ ๒๖ เดือนนี้ ซึ่งเป็นสิทธิของราษฎรทุกคนที่เป็นเจ้าของประเทศเขาเผด็จการ หรือ ประชาธิปไตย กันนะ.

การตรวจคดีเสียง: เมื่อผู้เขียนเดินทางไปถึงเชียงใหม่ ไปได้ไป

เยี่ยมคณะหนังสือพิมพ์ "กันเมือง" ตามอัยบดีไม่มีกรณีคดีก่อนหน้าแต่หนังสือพิมพ์ได้อุบัติมา และให้ข้อคิดมีออกมาแต่ในเรื่องราวการเลือกตั้งของ พลโท ประยูร ภมรมนตรี ตามที่ที่สถิตยัมพิ่งมาในขณะนั้น เพราะพลโทประยูร เคยเข้าไปยุบการชายผู้เขียนออกจากรวมทวิภาชยาธิในเรื่องเขียนเรื่อง "เขียนเพื่อ" ลงในหนังสือคิดสรวลพาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มองว่าเราเสียความแข็งแรงในการวิจารณ์ แต่กันต้องเล่าถึงการตรวจคดีเสียงที่เขียนใหม่กันในความจำเป็นที่คิดกล่าวถึงพลโทประยูรด้วย ซึ่งว่าถ้าได้มีเลือกตั้งเพราะอธิบดีทางด้านพรรคมันักคิดว่าการกระทำทางสภาสุดที่เมืองปายมาลาเรียอยู่ในอำนาจและหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านศาล ความละเอียดแจ้งอยู่ในบทบาทหนังสือพิมพ์ โท-ราษฎร์ตำรวจที่ ๑๒ ก.พ. แล้วนั้น. ที่ต่อมาได้ข่าวปรากฏว่าที่เสียงใหม่เพราะเสียงได้หัวหน้าสมาชิกพรรคมันักคิดเป็นการใหญ่ ซึ่งหวังเงินไปอยู่ด้วย (อ่านต่อหน้า ๔๔)

เดียดตีเดา

เรื่องสุดขั้วในประวัติศาสตร์ประเพณีของ วรวิญญู วีระเดช

—๓—

เสียงคำเถียงจะไม่รู้สึกตัวว่า ขณะนั้นเธอกำลังอยู่ที่ไหน และกลัวว่าจะรู้สึกได้ว่าเธอกำลังจะร้องไห้ หยาดน้ำตาได้ไหลพรากออกมาจากเบ้าทั้งสองเสียแล้ว มันไหลลงมาจากร่องแก้มทั้งสอง หยดลงบนท่อนแขนบนเนื้ออันขาว ผ่องประดุจขางหุ่น มองดูควบเพชรเมื่อกะทบกับแสงสายฝนของดวงอาทิตย์ ซึ่งได้ตรึงเข้ามาตามบานเกร็ดหน้าต่าง ด้วยกำลังใจที่ยังมีเหลืออยู่ หญิงสาวพยายามพรางของตัวซึ่งอ่อนปวกเปียกเสียเต็มประดาแล้วกลับไปสู่ห้องของตน. หมอนในเตียงนั้นแหละ ความมันคือกระทำการกิจอย่างหนักหน่วง นอกจากจะคอยขบขัธธรรณาคาซึ่งไหลลงถึงออกมาจากเบ้าทั้งสองแล้ว ยังต้องทำหน้าทำใจบอกต่อเจ้าไว้อีก. สงสารนะสงสารแต่เจ้าเป็นเพียงหมอน จะช่วยให้มากกว่านี้ไปได้อย่างไรกัน คงจะวันนั้นแสงไปจากโลกนานแล้ว ความมืดที่เคลื่อนไหวเข้ามากระทำการกิจแทน ได้ถูกขจัดให้หายไปโดยแสงคงเงาขนาดต่าง ๆ ซึ่งถูกจุดให้สว่างไสวไปทั่วทุกหูสัของท่ามกลางแสงที่ลาง แต่ภายในห้องน้อยของนางก็ยังเงาถูกปล่อยให้ตกอยู่ในความมืด. มันจะมีอยู่เช่นนี้อีกนานเท่านาน นานเท่าที่หัวใจยังมีลมอยู่. และเธอก็ต้องการจะมีมันมีอยู่เช่นนี้ตลอดไปชั่วจนวันคร.

เสียงพูดกัน เสียงกระเถาะเตียงแกงกัน เสียงหัวเราะ และเสียงร้องไห้ ซึ่งรวมอยู่ภายใต้หลังค้ายันของทวนเครื่องดูต่าง ค่อยหายไปเมื่อคิดึกเข้า กระเถียงบรียัของซึ่งถูกจุดให้สว่างขึ้นรวมก็มีงานมกรรม ถัดค่อย ๆ คืบไปก็ตรงสองดวง ฝนที่สัก็กลิ้งกลิ้งมาตลอดที่หลังคั้งมอซึ่งเห็นเป็นน้ำมีอยู่ในท่ามกลางคันพิลลและน้ำจนกระทั่งทุกคนต่างมีความสุขอยู่ภายใต้ผ้ามัน. ทุกคนต้องการพักผ่อนให้มากที่สุด เพื่อจะให้มีความสดชื่นในวันรุ่งขึ้นและกินกันให้มากที่สุด. ยิ่งถ้าความหมดเปลืองได้ไม่มากเท่าไรก็จะทำความภาคภูมิใจให้ท่านเครื่องดูต่างให้มากเท่านั้น ความหนาใหญ่โตมิใช่จะหาเอาโดยยากสักเท่าไรเลย เมื่อเงินถึงมือระทานให้เช่นเดียวกัน. คนเหล่านี้จะมีความระไวระไวจากการประจบสอพลอ เสียงคำคิดแล้วก็ถองถันล้มหายไปเพื่อระไวความเล่ห์ที่ปลายเขี้ยวในหัวใจ. “พ่อเจ้า! ความมันหาใจอันกว้างขวางของพ่อฉัน ทหารแถมยังมีชีวิตของลูกฉันก็เคยเท่านั้น ลูกของพ่อจะเป็นคนมีโชคก็สักในโลกทีเดียว.”

เมื่อเสียงคำมกศิริขึ้นจากหมอน. มันเย็นลงแล้วเย็นขึ้นแล้ว หญิงสาวคว้าความทุกข์ไปอีก. “พ่อเจ้า! อย่าเพิ่งเลือกไปไล่ส่งลูกของพ่อออกไปไกลเร็วนัก สงสารลูกน้าเถิด” ครั้นแล้วเสียงคำคิดของหญิงสาวก็ขึ้นทันทีที่พูดว่าได้ยินเสียงกระซิบกระซาบของคนที่ ฟังถึงออกมาจากความมืด เมื่อคำเหล่านี้เป็นอันขึ้นแล้วเธอก็หันไปออกนอกตัวเธอแล้ว “แม่เจ้า! แม่คนเคยรักใคร่เคยรักใคร่กันแล้ว แต่แม่อยู่ที่ไหนแล้ว?”

“ลูกวิญ! แม่อยู่ทุกแห่งทั้งนี้แล้ว ทุก ๆ แห่งที่มีความมีคน ลูกวิญ! อย่าดีใจว่าแม่เป็นลูกของแม่ พวกเราเป็นพวกเดียวกัน มีความรักกัน แม่สัญญาไว้แล้ว แม่รักว่าแม่ให้เงินยืมมาช่วยของแม่ให้รู้มาแล้ว” “โอ! แม่คน! แม่เป็นลูกของแม่ พวกเราทุกคนเป็นภักดี” เสียงคำพูดเสียงก้อง พร้อมกับนั้นเธอก็ถูกลูกสาวจากเตียงทันที หัวธรรณียที่ขอกไม่ถูก มือความออกไปหาไม้ค้ำไฟจนได้มีทุกกระเถียง พลังหิณระภายใน

เขียนจากหมอนออกมา. หญิงสาวนั่งอยู่ ครุ่นทวนวิชาการดังใด ครุ่นแล้งถึงมโนเขียนข้อความลงในกระดาษนั้น. ยอดดวงใจ.

ชื่อให้มันเรียกเธออย่างนี้เถอะนะขารัก! เป็นสิ่งที่ต้องเพ่งรั้ง รักเดี๋ยวนี้เองว่า มันเป็นสิทธิของอันอย่างสมบูรณ์ ซึ่งไม่มีใครจับจองมาทำลายได้. หม่นไปจากมันแล้ว ยอดดวงใจไปครุ่นไว้ด้วยว่า ฉันเป็นคนหมดศรัทธา หัวใจเธอคงไม่แปลกใจเลย และฉันก็คิดว่าฉันคงไม่มีโครงการแล้วหาไม่ว่าเรื่องใด ๆ ที่มันขึ้นดีของหญิงกับผู้ชายย่อมแตกต่างกัน. สำหรับฉันหญิงจะเปรียบกับอะไรดี. วิญญาณนั้นแหละคือความเหมาะสมทีเดียว. มีชีวิตก็จริงแต่ไร้ความอิสระ ทั้ง ๆ ที่ตลอดชีวิตของมัน ก็ทำแต่ประโยชน์ให้แก่มนุษย์ มันก็ไม่ใช่

ใครรับะไรโดยแทนนอกจากฟางข้าว

ฉันทเคยคิดและหวัง อยู่เสมอว่า
เมื่อเรียนจบจากโรงเรียนที่ลี้ภัยก็จะ
ไปต่อที่เมืองหลวงอีก. อันที่จริง แรก
ก็เคยมีความคิดนั้นทำให้เกิดจากฉันทไม่
คุณเมื่องฉันทเป็นผู้นำวงร่ำรำพันไว้ให้
ท่านอธิการจารย์ให้ฉันท ได้ศึกษาเล่า
เรียนจนฉันทมีความสุข. อย่างนี้สาว
ของฉันท. แต่คุณแม่ก็เข้าไปแล้ว คน
ที่จะสนับสนุนฉันทก็หมดคุณพ่อ. ถ้า
จะเป็นเช่นนี้ คุณความดีที่สมควรไหม? ก็
เป็นเพียงกับตัวฉันทเหมือนเจ้าข้าเขา
มาแต่งกายสาธยายอย่างนั้นแหละ ท่าน
บอกว่า ฉันทจะต้องแต่งงาน แต่เสีย
เถอะเพื่อท่านจะได้มีชาย ทานของ
ท่าน. เหตุผลนั้นจากฉันทก็ ไม่อะไร
ฉันทไม่มีหนทางจะเลือกเลย นอกจาก
กระทำตามแต่ประการเดียว ในท่า
นองเดียวกับคนอื่นแหละ.

ตลอดเวลาที่ผ่านมา ฉันทเองก็
ไม่รู้ว่าจะมีความสำคัญแก่ชีวิตของ
ฉันทเพียงไร. หากว่าไม่มีเหตุการณ์
ที่กล่าวนี้เกิดขึ้น. บัดฉันทรู้แล้วว่า
ชีวิตและวิญญาณของฉันท เมื่อประกาศ
จากเธอ ถึงจะมีผลอย่างไรอยู่ ก็ไม่
มีอะไรที่น่ากลัว. สำหรับฉันทมี
ความรู้ สักดังนี้ แต่ทว่าเธอจะ รัก
เรียนมหาวิทยาลัย เมืองหลวง และ
สภาพชีวิตใหม่ ๆ คงจะทำให้ฉันท
เก่งกล้าจนแล้วก็เป็นได้แต่อย่างเธอ
ถึงอย่างไรฉันทก็รักเธอแล้ว และโปรด
ทราบไว้ด้วยว่า ฉันทที่เธอกำลังอ่าน
จดหมายฉบับนี้ ฉันทแต่งงานแล้ว กับ
ชายคนหนึ่งที่ใจไม่เคย เห็นหน้าคำดา
มาก่อนเลย. เขาจะมีจิตใจเป็นอย่าง
ไรนั่นก็ ไม่สำคัญ. ในเมื่อเขายอม
สามารถให้หลานแก่พ่อคุณได้แล้ว.

ลาก่อน บอกรักไป
เถียงคำ.

เมื่อเขียนจดหมายจบ ได้เขียนมา
สามพอดี้. หญิงสาววัยบรรพบุรุษตาม
ได้ของอย่างหนึ่งจนเธอว่ากว่านั้นเป็น
วัตถุที่อาถรรพ์ง่าย ๆ ฉันทนั้น เสรีแล้ว
จึงจึงทบทวนฉันทนั้นไว้ที่กระเบื้องแก้ว
ก็ปล่อยความนึกให้ล่องลอยไปอย่างไร
ทุกหลาย เวลาจะล่องไปสักเท่าไรแล้ว
ก็ไม่อาจกำหนดได้. จนกระทั่งเมื่อแสง
ไฟก็ยวดยงเพราะมีนาฬิกาบนนั้นแหละ
ความนึกที่แตกกระจัดกระจายอยู่ จึง
เข้ามารวมกันเป็นกลุ่มก้อนขึ้น เป็น
ตัวของตัวเธอเองแหละหนึ่ง มันนั้นเอง
เถียงคำก็ไม่มีความกลัวอะไรอะไร เหลือ
ค้างอยู่อีก. ในเมื่อสัจความนึกก็ไป ๆ
ออกก็งานหมกมุ่นแล้ว มันนั้นไม่มีชีวิต
ของอะไรในโลกนี้ที่ไม่เป็นทาส. สภาพ
ของทาสก็อยู่กันพร้อม ๆ กับชีวิตนั้น
ที่เถียง. เริ่มต้นด้วยการเป็นทาสของ
ความไร้เดียงสา- ความสนุกสนานเยือก
บาน- ความมกระตือรือร้น- ความรักและ
กามารมณ์- ความไม่สิ้นทะเลาะเบาะแว้ง
ความเยือกเย็น. แล้วยังที่สุดแล้วด้วยความ
ตาย! ทุกชีวิตและทุกการกระทำผ่าน
สภาพศักดิ์สิทธิ์มาเป็นลำดับก็ไม่มีผู้ใด
หลีกเลี่ยงได้ จักรพรรดิหรือราชา
เหมือนฉันท. แท้จริงคำว่าเสรีภาพไม่มี
อยู่ในโลกนี้เลย. ทุก ๆ คนตลอดกาล
ตัวเธอนั้นทั้งนั้น. เมื่อคิดได้เช่นนี้แล้ว
เถียงคำก็รู้สึกปลอดภัยใจไป. และ
ยังเบิกความแน่นอน มันก็ยืนยัน
ในการที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อเป็นทาส
ต่อไป.

พร้อม ๆ กับลูกพูดก็ล่องลอยไปในระหว่างของ
ท้องนาอยู่ไกลไกลกันไปทั่ว และนั่นหายไป.

ภาพประกอบโดยมีชื่อ 'แทน'

รุ่งอรุณสัปดาห์ก่อนวันใหม่ฝนมา
เห็นชอบเขา ทางทิศตะวันออก แรกก็เขียว
เป็นสีชาหม่น เหมือนเส้นไหม แล้วค่อย ๆ
กลายเป็นสีชมพูเข้ม จนทุกขณะกลายเป็น
สีแดง มองดูราวกับสีเปลืองเพลิง. ฉายภาพ
เป็นทางยาวจากเหนือจรดใต้สุด เกือบทั่วทุก
ชั้นอากาศก็เย็นหนึ่งสีสด เกินไปก็ทึบดำยิ่ง
อีกชั้นสู่กลางอากาศก็วิจิตรล่อนจี้ ฉันทนั้น
เอง หญิงสาวก็ยังเกิดความรู้สึกประการ

ชีวิตสาวของเถียงคำสิ้นสุดลง ในอ้อมกอดของชายคนใหม่
ปกาติของมันเป็นบิดา ย่อมอยู่เหนือพื้นสวาทแต่ดั้งเดิม..

คนเรายังคงทำกิจฉันทเห็นความหิวกระหายของผู้อื่น ทั้งที่อาจไม่พึงปรารถนา.

ရဲတပ်မတော်

১৫

ภាយชุตประวัติดำสนธิไทย สมัย ๕.๓. ๑๑๔

ຫົວ ພັນທຸກຳ...ກາພ • ໒໕໕໙໔ ສິນທພິບຮຸ່...ພາກຍ່

ราชอาณาจักรไทย สมัย ๕.๓.๑๑๒ ทีวี ๖๖๖๖๖๖... ๖๖๖๖๖๖ ๖๖๖๖๖๖

๔๗. ข้างฝ่ายทางเมืองคำเกิดคำมวน ▲

ได้ข่าวว่าฝรั่งเศสมาตั้งอยู่บ้านนาแพ และพระยอดเมือง
ขวางก็ไม่อยู่ ตามแสงก็ตกเป็นเครื่องมือทหารฝรั่งเศส ชาว
เมืองจึงหนีออกจากเมืองเข้าป่าในเวลากลางคืน.

๔๘. เวียงแก้วกับครอบครัวพ่อแม่ลูก เกรงภัยจะเกิด
ขึ้น จึงลอบอพยพหนีเข้าไปด้วย ในราตรีหนึ่ง ขณะนั้นเวียง
แก้วกำลังป่วยเพราะดังครกร้อย ก็จำใจเดินทางไปด้วย.

๔๙. ธรรมชาติอันว่างเวงในป่า ทำให้เวียงแก้วระลึก
ไปถึงความสวกับพระยอดเมืองขวางในหนหลัง. ►

เขตร เขต:โรธิช

งาเชิตติชของ

บิชเอกโพรี

-๓๐-

ทางสองแพร่ง.

สถานการณ์ภายในประเทศไทย กลับตึงเครียดขึ้นอีกในทันที ที่ทางการทหารญี่ปุ่น ได้ตรวจพบสมรภูมิลับหลายแห่งในจังหวัดสกลนคร ญี่ปุ่นได้ขอให้เผด็จการประชุมเป็นทางการในวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๔๘๘ ระหว่าง เจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลไทย ซึ่งมี "รัฐ" หัวหน้าใหญ่ของขบวนการเสรีไทย ในฐานะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ร่วมอยู่ด้วย กับฝ่ายญี่ปุ่นซึ่งยึดครองประเทศไทยอยู่โดยปริยายในสมัยนั้น เพื่อดูการเร่งรัดสมรภูมิลับให้เด็ดขาดลงไป บรรดาบุคคลชั้นหัวหน้าในขบวนการเสรีไทยทุกคนต่างอยู่ในฐานะที่ถูกบีบบังคับอย่างหนัก ที่จะต้องจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งส่งลงไป บัดนี้เป็นอันแน่ชัดแล้วว่า ความล้มเหลวในการปฏิบัติงานของขบวนการต่อต้านนี้ถูกญี่ปุ่นจับได้แล้ว "รัฐ" มีทางที่จะเลือกปฏิบัติในภาวะการณ์ เช่นนี้ได้เพียง ๒ วิธีเท่านั้นคือ:

วิธีที่หนึ่ง. ขอมรณคามข้อเสนอมัจฉัยของญี่ปุ่น ในการกวาดล้างและกำจัดการใช้สันนิบาต และภารกิจอาวุธยุทธภัณฑ์จากทางอากาศทั้งหมดไทยสิ้นเชิง เพื่อเอาญี่ปุ่น และประจวบเวลาเริ่มลงมือปฏิบัติการใหญ่ต่อไป จนกว่าจะถึงเดือนพฤศจิกายน วิธีนี้หมายความว่า งานของเสรีไทยภายในประเทศ จะต้องหยุดชะงักลงอย่างถาวรชั่วขณะ

เดียว เพราะในขณะนั้นเราก็กำลังทำการทั้งสามกองทัพ และพลพรรคเสรีไทยก็เป็นผู้ที่ผูกมัดอยู่พอควร แต่การตกลงใจกระทำตามวิธีนี้ บรรดาหัวหน้าเสรีไทยก็รู้สึกได้ว่า การเลือกปฏิบัติที่การกวาดล้าง ทหารญี่ปุ่นภายในประเทศขึ้นในต้นเดือนสิงหาคม นั้น จะหวั่นไหวช่วยเหลืออย่างจริงจังและแน่นอนได้ จากสัมพันธมิตรยังไม่ได้ ขณะนี้จึงมีการญี่ปุ่นอยู่ในประเทศไทยประมาณหนึ่งแสนห้าหมื่นคน นอกจากนั้นญี่ปุ่นยังมีกำลังทหารในเขตภาคใต้ถึงร้อยโยกกัน, พม่าและมลายู ที่อาจส่งเข้ามาเพิ่มเติมก็อีกหลายหมื่นคน ถ้าหากกองทัพไทย

บัดนี้ ความล้มเหลวของขบวนการเสรีไทยเกี่ยวกับสันนิบาต ถูกญี่ปุ่นค้นพบแล้ว

"รัฐ" มีทางที่จะเลือกปฏิบัติได้เพียง ๒ วิธีคือ "สู้" หรือ "ถอย"

▲ ดร.ชานนิช นักรบทูต "ใต้ดิน"

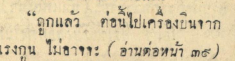
บุคคลสำคัญคนหนึ่งของขบวนการเสรีไทย

เวลาหนึ่ง อาวุธยุทธภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ควรจะใช้ทางสัมพันธมิตรก็เห็นอันว่าหมดหวัง กำลังใจของบรรดาผู้รักชาติทั้งหลายก็ใกล้จะสละค่าเงินงามมาแก่กัน ก็ระดมพลต่อสู้ไปถึงขบวนการใต้ดินก็อาจเป็นไปได้ และที่ร้ายที่สุดก็คือ การถอยแปรเช่นนั้น จะทำให้ความพอใจให้ญี่ปุ่นเพียงพอรึหรือไม่ก็ยังไม่เป็นปัญหาอยู่ การถอยแปรแต่ฝ่ายตรงข้ามนี้ เคยปรากฏมาบ่อยครั้งว่า ซึ่งจะทำได้ก็จะมีกำลังใจอีกเพิ่มขึ้นอีก จนถึงขนาดที่ระงับการปลดอาวุธของทวีปไทยและยึดครองประเทศไทยไปอีกเสีย เช่นที่ญี่ปุ่นเคยกระทำมาแล้วในประเทศอื่นใดก็ตามก็ได้.

วิธีที่สอง. เมื่อความล้มเหลวนี้เกิดขึ้นแล้วเช่นนี้ แทนที่จะยอมร่ายกายแก่การกล่าวอ้างทันที ก็ยอมไปขายเอาความพินาศกว่า นั่นคือลงมือยึดถาวรการกวาดล้างกองทัพญี่ปุ่น ที่อยู่ในประเทศไทยเสีย แต่ทั้งนี้ ก่อนที่จะทำที่ญี่ปุ่นกระทำแล้วเราได้เสีย

ภัยพลพรรคเสรีไทยยังมีแค่เพียง คงระงับผู้กำหนดญี่ปุ่นได้ไม่เกิน ๑๐ วัน หลังจากนั้นไปแล้ว ก็จะต้องถอยไปทำการต่อต้านในเข้า และในต้นเดือนมิถุนายน เพื่อทำการรบแยกกองโจร เช่นที่จอมพลได้ แห่งประเทศยูโกสลาเวีย เคยกระทำมาแล้วในยุโรป เพราะการต่อสู้กันภายในเมืองนั้น คงจะกำหนดการที่ญี่ปุ่นซึ่งมีกำลัง เห็นว่าไม่ได้แน่นอน การตกลงใจไว้หลังนี้เป็นการแน่นอนว่า จะต้องมีการเสียหายนะถาวรและทรัพย์สินอย่างที่ไม่สามารถจะหวนคืนได้ แต่สิ่งที่ได้ไปทางการเมืองนั้น ขอมรณคามที่โลกเห็นได้และ เข้าไปประจักษ์ชาวไทยก็ขึ้นอย่างไม่มีปัญหา.

เช้าวันรุ่งขึ้น พ.ท. สำเริง เมตตรา
ก็พรวดพราดเข้ามาในห้องรับแขก

เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและวิสาหกิจ
ขนาดเล็กให้ก่อตั้งสถาบันฝึกสอน
และบริหารธุรกิจขึ้นสูงจากวิทยาลัยประจำ
เขตต่างๆขึ้น เพื่อให้ชำนาญและอยู่
ใกล้คู่กับการชำระเงิน, อนุมัติรายได้ราย
วันของประเทศ, การเตรียมโครง
สร้าง ฯลฯ ปรากฏว่าประเทศต่างๆส่ง
แทนของตน เข้ามามีการอบรมอย่าง
พร้อมพรึ่ อากิฮิโระ, (อานันท์พินัย)

เลือกตั้งวัน

เป็นแนวโดย "ทศ"

ถ้าแบบฉบับนี้หรือเร็วถึง ๑/๑๐๐๐ วินาที ไม่เคยแบบฉบับช้ากว่าวินาทีเดิมๆเลยสักคาบ

นี่คือลายผ้าเล่ม
ก็ยังไม่ไปประมาณ
เล่มพิมพ์แอมแปร์
บางตัวก็มีมาจริง
สองเล่มแอมแปร์

ถ้าเห็นผมจากที่ส่งผ้าขาด
ไม่กิน คอมพิวเตอร์
ไปเข้าร้าน ผ้าขาดผมแล้ว
เลยกลับคืนหน้าอีกผมหนึ่ง

ผมว่าเลือกตั้งดีกว่าเลือกนอน.

ก็อยู่กันระยิบระยับว่า "เลือกตั้ง" ดีกว่า "เลือกนอน" นี่
คือประกาศที่ตีพิมพ์เลือกตั้งเป็นผู้นำพระราชกฤษฎีกาหลายเล่มนั้น คำ
ก็โฆษณากอง และพรรคของตนเองอย่างแข็งขัน ให้ราษฎรเลือก
และตั้งคนเป็นผู้นำของตนเข้าไปนั่งในรัฐสภา ที่ราษฎรเป็นผู้เลือกเขานั้น
ตนได้เลือกเข้าไป "ตั้ง" หรือเข้าไป "นอน" ในสภาอันแน่ ดังที่เคยมี "ตัว
อย่าง" มาแล้วเป็นอันมาก คือขณะโฆษณาหาเสียง ท่านผู้ขึ้นข้างเราพวก
คัมภีร์ แต่พอได้เป็นผู้แทนเข้าจริงๆ พอกลับกลายเป็น "ไอ้โง่" ไปก็มี เหมือน
ถูกเขาเอาเข็มเย็บกระสอบมา "สวอบ" ปากเข้าไว้ ตลอดจนแห่งความเป็น
ผู้แทนของเขานั้น มีกิริยาอาการประจักษ์อย่างเด่นชัดคือ "ยกมือเป็นสีกั่ว"
เหมือนคน "นั่งหลับใน" ลืมตาขึ้นมาเห็นเขายกมือกัน ก็เลยพลอยยกเขา
ไปด้วยโดยไม่รู้ว่าสภาอยู่ภายในคู่มือใด.

ผมคิดว่าผมจะต้องเขียนจดหมายใน "ฉบับพิเศษต้อนรับการเลือก
ตั้ง ๒๕๐๐" ผมจึงขอถือโอกาสนี้เอาจดหมายนี้แหละ "เตือนสติอารมณ์"

ของท่านผู้เลือกตั้งเพื่อ "ตั้ง" ให้คนคนหนึ่งเป็น "ตัวแทน" ของท่าน และ
ก็ในโอกาสนี้ผมขอขอบคุณด้วย "ต้อนรับการเลือกตั้ง" เพื่อจะได้ใช้
สิทธิการเลือกไป ก็ยังมีอีกข้อนี้—

"ผมแบ่งบ้านและน้ำอะไรอย่างหนึ่งซึ่งถูกผู้มีหวังทั้งหมด ๔ ข้าง
ออก แล้วพิจารณาใคร่ครวญให้ได้ว่าส่วนปลายที่ปรากฏขึ้นมาเช่นเขี้ยวหรือ
แครงเกินขีดแค่นี้ ครั้นแล้วจึงหัดตาตามานั่งถึงคุณพระคุณเจ้าให้ถือว่า
ใครผู้ใดที่สมควรจะเข้าไปนั่งในรัฐสภาและทำงานเพื่อราษฎรจริงๆ ก็ขอให้
ปรากฏเป็นภาพออกมาด้วยมือ ถ้าใครผู้ใดขบถกับผลเข้าไปหรือใช้ถล
พลอยยิ่งใหญ่มากไปโดยไฟฟ้ก็ให้ระโยก "ระบบอันขาด" ก็ให้
เข้าไป "แบ่ง" ในรัฐสภา มีทั้งทำงานเพื่อราษฎร แต่เพื่อตนเองแล้วใช้
ก็ขอให้ภาพคนนั้นปรากฏออกก็ "ใส่" อย่างอื่นก็ถูกมือ ก็คนจึงสรุปลงว่า
ลายมือควรดีกว่าลาย... (นั่นแหละน่า)

ผู้ที่สมัครเข้าเลือกตั้งในพระนครคราวนี้ (ไม่ต้องพูดถึงพรรค
หรือคณะ) ก็เห็นมีอยู่หลายคน และไม่มีอยู่หลายคน ราษฎรทั้งหลาย

พิชิตสีหน้าเขม

เจียงชายซึ่งถูกหยั้นไปครั้งหนึ่ง...ทำให้หนักเลงแก่ผู้ไม่รู้ดูอย่างน่ายลตลอดมาใจยิ่งนัก!

แผ่นใหม่ ได้กำหนดขึ้นโดยเร่งรีบ เพื่อรู้สภาวะฝ่ายตรงข้าม.
ระหว่างความทะวักทะวงอารมณ์ เปรมก็ถูกระบุให้เป็นมีขึ้น.

เขมขบถการเขื่องเรื่องเอก โตบ...สัด ทูม:โรชิต

ตบนิ ๓๑

เปรม บั้มทอง เขตลาไปจนคิดเคียง. มีอันทนา
ของนายปลอดที่พาดลงไปยังบริเวณกนกและชายคาง ทำให้เปรมหือโอไป
ทันที. เขายกมือขึ้นกุมหน้าส่วนที่ถูกทาบแล้วก็อมอสูท้มสัดเป็นอา
อย่างงวย.

“มึงทำยังไรไอ้สองตัวมันถึงได้แย่งกระเป๋ามาไปได้” นายปลอด
พูดอย่างควาด “มึงรู้หรือว่าในกระเป๋านี้มันมีเงินล้าน”

เปรมขยจกขยับอยู่ไม่ตอบว่ากระไร เพราะยังนึกคำคอยไม่ได้.
ก้นยาก็ขึ้นตะลึงเมื่อเห็นเปรมถูกตบ. ขึ้นแรกก็ใจเค้นเพราะคิดว่านาย
ปลอดคงจะเข้าไปในทางอื่นที่เห็นเปรมเข้ามาอยู่ดังในหอนอน. แต่
เมื่อบุรุษผมหยิกคาพองใคร่เบ็ดเรื่องเฝ้าออกมาแทนก็โล่งอกไป.

“แล้วเรายังไง?” นายปลอดหันไปทางก้นยา “คุณก้นยังไ
ถึงได้ปล่อยให้ไอ้สองตัวมันฉกเอาไปกินได้สบายๆ?”

“ก็เปรมไม่มีปิ่น พี่ปลอดจะให้ทำยังไร?” ก้นยาขึ้นเสียง พยายาม
บ้องกันเปรมอย่างเต็มที่ “เปรมขยจกกระเป๋ามาตรวจไปรถอน. นั่นเข
กเสียพอยู่แล้ว. พี่ปลอดจะไปหาใครกล่าเสียอย่างเขา. ที่คุณๆก้น
มาแล้ว พอเห็นตำรวจก็ทกระเป๋ากันทั้งนั้น. เรื่องนี้ถ้าไอ้สองคนนั้น
ไม่มีปิ่น ก็คงเอากะเป๋ามาไม่ได้. มันตามไปเอาปิ่น พี่ปลอดจะให้
ทำยังไร?”

นายปลอดนั่งคล้ายกับขอมจ้าน แต่แล้วก็ตื้อเอ็ดไรต่อไปอีก
“แต่ปิ่นของเราละเอาไว้มั้ไร?”

“ฉันก็ใช้มันอย่างที่สุดแล้ว. แต่ไอ้ขมมันสองคน ฉันทนเคียวะไป
สู้มันได้ยัง?” ก้นยาเถียงอย่างไม่ลดละ “เรื่องฉันทนถ่วงรอเพื่อพี่ปลอดจาง

วัดเปรมอยู่ติดยว วัลลัษยกระเป๋าทันตำรวจ ซึ่งพี่ปลอดเองก็ไม่ได้ลาช.
แต่พี่ปลอดกลับได้ทหน้าเปรม. ทำอย่างนั้นมันคนักให้หรือ?”

นายปลอดทำท่ากระขอมจ้าน คือขึ้นนั่งเหมือนคู่กัดาคิน โยหน้า
แม้ระยู่กึ่ง แต่ก็ซ่อนความเกรี้ยวกราดลงมาก ถัดกับเมื่อครั้ง. เจา
นั่งอยู่ประเดี๋ยวหนึ่ง ก็รู้ทั่วว่ากำลังขึ้นอยู่ต่อหน้าเปรม กรมมกรคนใหม่
ซึ่งไม่ว่าจะเห็นเขากลับเป็นลูกกระไปเพราะคำพูดของก้นยา. นักเลงเก๋
ก็ยกขึ้นแล้วก็เดินส่ายไปมา พยายามแสวงหาปากของก้นยาใหญ่ต่อไป.

“นี่, นายเปรม” เขาหันไปเล่นลูกทุ่งสามพวณซึ่งหลบไปยืนอยู่
ที่ริมตู้ “ก็หน้าพิสดารเทลอย่างนัก แกรมาแกก็อะไรไปไม่ได้. คราว
นี้ไม่มีขยจกให้ทีหนึ่ง. พรุ่งนี้เรามาต่อท้าให้. ทีหนึ่งละ. แกรมาท้าให้
ฉันทนหาอย่างอื่นอีกไม่ได้. รู้ไหมว่าคราวนี้เท่าไร? มันเงินล้าน. ถ้าเสีย
ทว่าเราเล่นไม่ใช่อันนี้ก็อาจโดนแทนแทนเอง.”

เสียงคนไปครู่หนึ่ง, ก้นยาก็ถามว่า
“แล้วพี่จะทำยังไร?”

“คิดสินบนไอ้หวัจ. ใช้เส้นปล้นเราไว้. เราก็ปล้นมันมั่ง. ไอ้เส่ง
ทองเอ็งมันออกทางขยจก. ต้องให้ไอ้หวัจตั้งความมันเรามาออกวิน.”

“แต่ถ้าเกิดสงครามเน?”

“อ้อ, เน? มันก็เกลี้ยกลืนกันขึ้นนี่เอง?” นายปลอดพูดอย่างคุงๆ

“คราวนี้ต้องเอามันให้หมด. ถ้าเปรมเหมา, เก้มมันเสียเลย. เนี่ยไปไหน?”

ก้นยาเล่าเรื่องตำรวจอยู่ให้ฟังอย่างละเอียด นายปลอดฟังแล้วก็

ทวิเราะเสียงหัว พลางพุดว่า.

“ค่ายโง่เสียอีก. ไอ้หมาจิ้งจอก. มันต้องกินสินบนเน่ๆ ถึงได้เอา
เรื่องเรามาบอกต่อตำรวจไปบอกไอ้เส่ง
ฝ่ายขึ้นไอ้เส่งจู้. ไฉนจู้โงก.
ตำรวจเขาทหน้าไปแล้วหรือ?”

“สรวปไปแล้ว” ก้นยาตอบอย่างไม่มีทางเส่ง “จับพวกเราไปหมด”

“ใครบ้าง?”

“วิม, ม่อม, ดับ, เศษ, แบน.”

“ด้วยข้อหาอะไร?”

“ไม่รู้”

นายปลอดเดินกลบไปกลบมาอย่างใช้ความคิด สักครู่ก็หันมาพูดว่า.

“แล้วก็ต้องปล่อย. เขาหลักรูอาอะไรมาจัน. มันจะไปหาเสีย.

ต้องไปขึ้นให้เข้าใจ. ม่ายยังแค่อยู่.” พี่ไปมองดูเปรม “เอ็ง, นี่เส่ง
มาในหอนักมา?”

ไปทางข้างหน้า. นั่นจึงเห็นอยู่
แหละ. ขึ้นไปนอนเสียอย่างสบาย.
พอตำรวจไปไม่ถึงจึงได้ลงมา."

นายปลอกกับคารุญชก็สละ
ที่เพดานซึ่งมีโต๊ะอย่างสกลด้วยไม่
มีการมดกตังเลย. เขาทั้งสองก็ขึ้นไป
แต่เมื่อขึ้นไปที่หลังคาไม้ไผ่ ก็นาย
โกทกเพียรโยนอะไร เขาก็ยึด
ความสงสัยไปเสีย. เห็นกลับไปได้มา
อยู่ในห้องนั้นอีกครู่หนึ่ง แล้วก็พูดว่า
"ฉันจะไปหาบ่. แล้วจะไปพบ
ไอหรั่ง. เมื่อเจอให้ข่าวก็เกี่ยวกับไอเส่ง
ข้าง." ทั้งไปทางเปรม "ก็การนั้น
ก็เสีย. แล้วลงไปข้างล่าง. หอฉัน
ขึ้นมาไม่ได้. เข้าไปไหน"

พอเปรมกับคารุญช เขาก็พูด
ไป "นั่นก็เวลานั้นไปปลอกนั้นไอเส่ง
แต่คงไปทั่ว. ผิดขวัญเสียบ้าง. ไร่
เรื่องอย่างนั้นการคงจะอีกเยอะ."

พูดแล้วนายปลอกก็เดินลงบันได
ออกไปจากห้อง เมื่อเสียงไม้เท้าเขาลง
บันไดดังหายไปแล้ว ก็นายก็เดินออกไป
ที่หลังคาต้นหญ้า คอยมองดูผู้ลักคร
ก็เห็นเขาเดินออกจากชายกันสาดไปตาม
ถนนนั้นจนถึงประตูรั้ว. หยุดรัก
ตรองอะไรอยู่ก็ประเดี๋ยวหนึ่ง ก็เดิน
หายออกไปข้างนอก.

หญิงสาวคนใจยาว อย่างนางเอก
เหลียวมองไปดูข้างหลัง เมื่อไม่เห็นเปรม
ตามมา ก็กลัวของหนูกับไอหรั่งเบน
ออกมาจากกระเป๋าสีเสื้อ แล้วก็รีบ
อย่างรีบร้อน. พอพูดได้ไม่กี่ครั้ง
ก็หัวเราะขำลูกกรรทั้งอย่างไม่น่าหา แล้ว
ก็กระโดดจากเตียงเดินออกไปในห้องตาม
เดิม.

เปรม บ่มทอง ยังคงยืนอยู่ข้าง
ตู้รับของ. พอเห็นว่าไอหรั่งเข้ามา
"คุณ-เอ๊ย-เพิ่งให้ผมเอานี้ดู
ไหม?"

"เปล่า."
"อ้าว! เมื่อไหร่จะบอกไปตลอด..."
ก้นเขาหัวเราะเสียงใส
"เธอคงจะรีบไปไหนอีกมากเหลือ
เกิน, เปรม. เท่านั้น (อ่านต่อหน้า ๓๓๓)

เปรมเห็นหัวตรง ทำหน้าเป็นกลัวความ
ประหลาด เขาไม่กล้าไปใกล้หัวนั้นเลย ไม่
ด้วยกลัว และมดที่เขาคอยมาไล่ต้อนด้วย
ความหวาดระแวงได้พบกัน. ด้านของนาย
ปลอกซึ่งพ่วงมาอย่างไม่มีตัว ทำไปประมณ
อีกเหมือนเป็นลูกคนนอก. เขาพยายาม
หักข้อเข่า แต่ก็ทำไม่ได้. ก็นายเห็นดังนั้น
จึงรีบ
"ฉันเรียกเปรมขึ้นมาเอง. อย่า
รบกวนเขาด้วย."
"ข้าใด?" นายปลอกทวนคำ
รับอยู่หน้าหน้าเขา คล้ายกับจะค้นหา
รอยพิรุณ. แต่หน้านั้นไม่ได้แสดงความ
สับสนอะไรเลย.
"ฉันจะไปที่ไหน? อย่ากระ
เอา

เสียงไว้ข้างหน้าทาง. เขาก็มาไว้ทาง
ค่อนบนซ้ายมือ. เปรมเขาก็ก
ระมัดระวัง ปลอกก็เขามาพอก.
เปรมมองก้นเขา อย่างสนิท
เพราะเขารู้ว่า เขาไม่ได้ถูกขอร้องให้
ขึ้นมาด้วยใจเลย.
นายปลอกก็หันซ้ายไปใกล้หญิงสาว
ซึ่งเขาบอกว่าเขื่อนั้น หัวเราะอย่าง
ใจ. มดของเปรมก็วิ่งมาหาความ
สับสนกระสับกระสอยอยู่เบื้องหน้า. ก
ถามว่า.
"ทำไมตำรวจไม่จับ เลอกับเปรม
ไปด้วย?"

เมื่อถูกทักด้วยคำถามที่ไม่ถนัด
หน้าหน้าใจ. อย่างไม่ระมัดระวัง
นึกถึงแต่หัวเข่าของก้นเขาที่หัวเราะออกมา
เมื่อถูกขอร้องให้วิ่งมาพอก.
"เรื่องนั้นแปลก" ยังคงหัวเราะ
ต่อไป "เปรมเขาซ่อนอยู่ในโรงรถ.
ส่วนฉันขึ้นไปซ่อนอยู่บนเพดาน"
"บนเพดาน?" เสียงนายปลอก
บอกความไม่เชื่อ.
"บนเพดาน ข้างบนนั้นแหละ"
ก้นเขาพูดทักขึ้นข้างบน "ฉันขึ้น

ฉวยแก้ไขเพิ่มเติมเข้าสู่สภานั่นเอง ถ้ายิ่งชน “เล่นการเมือง” ก่อไป

บรรดาการเมือง

และ

การเลือกตั้ง

๒๔๘๙ เมื่อสิบเจ็ดปีก่อน

▲ ไม่ใช่ภาพเหตุการณ์ในครั้งกระโน้น แต่เป็นครั้งกระโน้นทีเดียว ▲
นายควง อภัยวงศ์ ำ กำลังปราศรัยที่ท่าเรือ ประชาชนพากันชอบใจ.

ไม่มี "กลุ่มก๊ก" แล้วไซ้ อย่กักอ่านเล่นเสียดีกว่า.
บรรดา "เพื่อนสนิท" ของนายควง อภัยวงศ์ ทั้งหลายก็ใช่ "เลียง
โตะ" กันใน วานนั้น มีอาทิเช่นนายเลียง โยกลาง ส.ส. อุบลราชธานี,
ม.ร.ว. คึก ำ ปราโมช ส.ส. พระนคร, นายใหญ่ สวัสดิชาติ ส.ส. นคร
สวรรค์, วงศ์กิจนามบุรี ส.ส. อ่างทอง, นายสุวิชัย พันธุเรศร ส.ส.
เชียงใหม่, นายฟอง สิทธิธรรม ส.ส. อุบลราชธานี, นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์

โตบ...ตบตบ ตบตบตบตบ

ส.ส. ลำปาง, ชุนคงฤทธิภัยการ
ส.ส. นครราชสีมาเป็นต้น (ซึ่งมีมาก
กว่าสิบเอ็ดคน) ผลที่สุดในการ
ประชุม ทั้งพรรคการเมืองฝ่ายค้าน
ครั้งนี้ เห็นว่าควรลงมติให้ชื่อพรรค
นี้ว่า "พรรคประชาธิปไตย" ที่ประชุม
(ซึ่ง "เลียงโตะ" ด้วย) ก็พร้อม
ใจกันเป็นเอกฉันท์ แต่ทั้งนี้ให้นายควง
อภัยวงศ์ เป็นหัวหน้าพรรค, หม่อม
ราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เป็นรองหัว
หน้พรรค และหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ
ปราโมช เป็นเลขาธิการ ถ้าหนักสถาน
ที่ทั้งพรรคการเมืองอยู่ที่ยี่สิบโกวิท จำ
กัสมุณคนหนุ่มๆก็โลดเล่นนกรวากนั่นแล

ก็กล่าวมาเมื่อครั้งนั้นแล้วว่า เวลา
นั้นเป็นเวลาโลกเลื่อยคั่งเข้ามาทุกที ผู้
สมัครวันเลือกตั้งทั้งหลาย ออกทำการ
โฆษณาหาเสียงกันอย่าง "สุดเหวี่ยง"
(แต่ไม่ใช่ "สุดแรงใจ") เหมือน
สมัยนี้) พรรคประชาธิปไตยก็แตกคาน
ออกไปหาคนแนบเนียน โหมคิวิธยา
กัยพรรคฉัฉพรรค ประชาชนซึ่งมีความ
เชื่อมั่นอยู่แลแล้วว่า พระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวท่านหนักหัดกลอุบายลงพระ
ชนม์ เลี้ยงปากหนักบริวารเข้าเฝ้า
ใหญ่ไปเลย นายควง อภัยวงศ์ ออก
ประสาชว่า ถ้าได้รับเลือกตั้งเข้า

แล้วจะตั้งโหมคิวิธยาในกรณีฉัฉพรรค
ให้เห็นค่าเห็นแก่คนที่เกิดว โหโรง
หนึ่งเลียมการังใจคนหนึ่งก็ไม่มีรักใคร่
สนเฝ้าโรงระแวกขึ้นมาว่า "ปรีดีมา
ในหลวง!"

นอกจากการโหมคิในกรณีฉัฉพรรค
พรรคประชาธิปไตย ก็ไปประนามองค์
การสัรพาทาของกัศอห์ที่้องเปดว
ชลงภูมิเข้าให้อย่างเต็มกั ว่องการ
นี้ก็ขึ้นมาเพื่อสร้างขอปรมาณประชา
ชนให้ไว้กับความจากแคลน และอก
ขยาย หัวไม่มึะนุง หัวไม่มึะกั
รัฐบาลทำการ "ฉัฉราษฎรทั้งหลวง"
เสียบอง ทุกแห่งหนเต็มไปด้วยความ
คึกโงม

อันว่ารัฐบาลนายปรีดี พนมยงค์
นั้น ระชอซึ่งงักยดเค็ยเค็ย
ไหนเลยว่่า มีรัฐมนตรี และผู้
สนัสนุนอัน "แข็งแกร่ง" ไม่ใช่
เล่น ๆ อยู่น่า ปรกอห้วยนายปรีดี
เป็นคนชนาท "อาจารย" ซึ่งมิหัว
"แหลม" นัักบัย จึงเป็นคณรัฐ
ยาทักน่าต้อยไม่มึะย สำหวัพรรค
ฝ่ายค้าน คณะรัฐมนตรีในชุดวิธยา
นายปรีดีก็มิคักไยนัก พลโทพระ วิ
จิตสงคราม เป็นรัฐมนตรีว่าการกระ
ทรวงกลาโหม, นายถิเรก ชัยนาม
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่าง
ประเทศ, พันเอกช่วง เชมคักก็ตั้ง
ความ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

กโธบะ ักักกันฝ่ายค้านไม่ให้เข้ามายุ่งเกี่ยวกับว หัวหน้รัฐบาลสมัยนั้นักักได้เกิดกวนนััก!

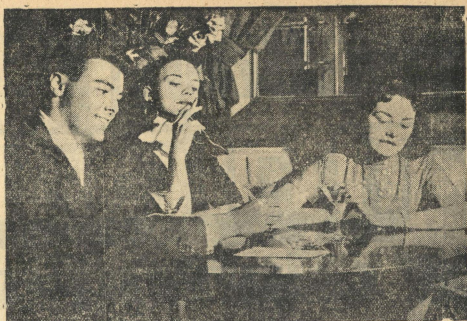
५.

ชีวิตของนิสสิท ไม่ว่าจะเป็น
ชายหรือหญิง บ่อมีควมไม่แน่นอน
ระเหินความไร้งาน ในอนาคตของ
คน ขึ้นเป็นนิสสิทที่ชีวิตคนผ่าน
มาจากความยากจนด้วยแล้ว ก็ย่อม
จะมีความทุกข์เอะຫະยามากยิ่งขึ้น
สละสล่า ผู้ที่ถูกทวงขายในฐาน
"โคเลา" ขณะเป็นนิสสิทนั้น ตระ
กูลของเธอเป็นคนยากจน พอถึง
แก่กรรมจะเมื่ออายุของเธอเพียง

เซตัสเล่าชีวิตวัยเยาว์ในโชคไถ่ไม่
 เลื่อนนักขบขม. เมื่อบิดามารดาเสกสมรส
 ใหม่ที่หลาย เซตัสเล่าไว้ในหนังสือที่
 บอกไว้ด้วยควมยาวไกล และนับโลก
 ถึงบาง เสด็จถึงแม้ คิดถึงอินดีนา
 อันเป็นรัฐที่เธอเกิด และคิดถึงทุกสิ่ง
 ทุกอย่าง เมื่อบิดามารดา เซตัสเล่าว่า
 ไม่อะไรในเซตัสพูดหนักใจมากที่สุด
 เท่ากับที่เธอเล่าเรื่องราววัยเยาว์. เมื่อ
 เธอสำเร็จโรงเรียนจากไฮสกูล แม่
 บอกว่า ไม่แน่ว่าไหนในโลกจะมี
 ที่สำหรับเธอแล้ว ตอนนั้นเธอก็มี
 งานทำด้วย. อันเป็นสิ่งที่ให้เสตัส
 เล่าว่าวัยเยาว์ของเธอได้

โดยผู้เขียน

จึงไปเผชิญภาวะการณ์ มาด้วยตัวเอง

▲ สเติลลา (คนขวา) กำลังถูกเคี้ยวเชื้ญให้ ไปโฮเติล
แห่งหนึ่ง โดยที่อีก ๒ คนถือไฟใบสำคัญอยู่ในมือ.

ជំងឺសិង្ហបុរស ឆ្លងរីករាលដាល
4២ អាមេរិកា

ชีวิตของนั้สติกหนุ่มและสาวที่เรียนรวมกันซึ่งมีกันเฝ้าภาพแห่งความมืดเป็นเฝ้าภาพที่ถูกเทอทูนในวิทยาลัย ข้าพเจ้าได้เคยถามว่าแล้วการออกและของนั้สติกนั้นดีทางระบายอารมณ์ของเขา ที่มหาวิทยาลัยในเกิตส์ นั้สติกเรียนโยนหนังสือกล่าวว่า ถ้านั้สติกหญิงคนใดไม่ใคร่ "คง" ก็แปลว่าที่มักก็เมื่อก่อน เพราะฉะนั้นการที่นั้สติกหญิงจะสาวกวนกันเป็นๆๆ คุณครูก็จะปรากฏไว้เมื่อเลิกของกันนี้ จึงมีว่าเป็นของธรรมดาสามัญเกิดขึ้น นั้สติกสาวก็มีความเห็นว่าเป็นสิ่งดีมากที่สุดก็เพราะนั้สติกหญิงได้ โดยไม่ช้าช้านัก สดแต่กลับเป็นนั้สติกผู้หญิงหนึ่ง ที่ไม่ยอมรับจากพวกเธอ เข็มย่นขึ้นไม่ไปก็ เทพบุตรของเธอนั้นถูกกระชากขึ้น แต่เธอรู้ไม่ได้ เทพบุตรของเธอนั้นก็คล้ายกับพวกนางฟ้าอยู่บ้าง นั้สติกหาหย่นในแบบแห่งชีวิตของเธอคือคล้ายกับพวกนางฟ้าอยู่บ้าง นั้สติกหาหย่นในแบบแห่งชีวิตของเธอ

ร็อคเป็นเพนกวิน ผู้มีรื่องวุ่นงันหลังจากป่วนความน่ารักของเขา
 เขาทำให้อีร็อคกลายเป็น "ควาควงเค็ม" ในกลุ่มนิสติกหญิง แต่ร็อคเป็นคนที่
 ไม่เอาถ่าน โท่แต่ก็ขบถแถมไม่ยกเขี้ยวต่อเพื่อน มีข้อหลังอันโสมม ซึ่ง
 สดุดีได้ใส่มาจนกระทั่ง ร็อควาระสุดท้ายได้เสียไปแล้ว เพื่อนของสเกด
 เคยชักจูง แต่สเกดกลับนึกได้ว่าแล้ว เป็นเรื่องของการนิยาม ไม่คงส่ง

สิ่งที่เกิดลาคออยู่ในสภาพที่แยกกันว่า "ความรักทำให้คน
บอด" ความรักเกิดลาคอไว้วันที่โดยการเห็นว่า ชัยชนะ
หนึ่งหรือทศวรรษที่ลาคอจะรักให้ "แต่ฉันนั้น" ของการหึง
โง่ มิใช่อยู่ในฐานะใหญ่ของของ สิ่งนี้แหละที่ลาคอเรียก
มันว่า "ก๊ฬา" เพราะว่าถ้าหากการนี้มันบอด และถูก
วางไว้ในใจเป็นสิ่งที่ลาคอจะรักไปโดย (อ่านต่อหน้า ๓๕)

มาทาสไทย, หลวงชำนาญนิติเกษตร
 เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
 คร. เกษม ขุนนาค เป็นรัฐมนตรี
 การกระทรวงศึกษาธิการ, นาย
 บุญเกิด เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การทหาร, นายสหัสเพ็ญ เทพพิ
 ตินเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลา
 ทัพ, ม.ล. กวี เกษศิริวงศ์เป็นรัฐมนตรี
 การกระทรวงพาณิชย์, พระยา
 สุนทรพิพิธ เป็นรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย, นายสงวน ภู
 เสงี่ยมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การยุติธรรม, นายปึก หน้อย เป็น
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง,
 นายวิจิตร คูณกันนท์ เป็นรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง, นาย
 ขุนนาค, พันเอกทวน วิชัยศักดิ์, ขุน
 ระบือศักดิ์และนายไวโรจน์ กมลพิพิธ เป็น
 รัฐมนตรีช่วยว่าการ ส.ส. ชัยวัฒน์
 สอนิชเป็นโฆษกประจำคณะมนตรี
 แนวนโยบายแห่งรัฐ เป็นกำลังหนุนอยู่มี
 นามของเขื่อนที่ ภูมิพัฒน์, นายสร
 คุตรวิทย์, นายจำลอง คำวียง, นาย
 เก่ง วิจิตรชัย, นายพงษ์ ศิวินันท์, นาย
 ภูมิจัย สีสั่ง และ คร. ทองเปลว
 ขลุ่ยเป็นเพื่อน.

ควรที่จะเป็นที่ทราบเสียดีกว่าว่า ในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ นายวิจิตร พนมวนคั่นขอรับมนตรีได้มีโทรเลขไปยัง "ผู้ยิ่งใหญ่" ล้าคุณเอก โสภณ เช่น ประธานาธิบดีอเมริกัน ขอให้ช่วยรับเงินเพื่อซื้อปืน เนื่องจากเรากำลังประสบกับข้ามน้ำข้ามน้ำดินแดนไทย และทาง ๔ จังหวัดที่ไทยได้คืนมาถึงจังหวัดพระตะบอง จังหวัดนครจัมปาศักดิ์ จังหวัดลาวจำแจ้ง และจังหวัดศรีสะเกษ ในกรณีนี้แล้วส่งไปชื่อ "ไนติล" มากถึง ๖ หมื่นความสำคัญต่อผู้ไปคือ

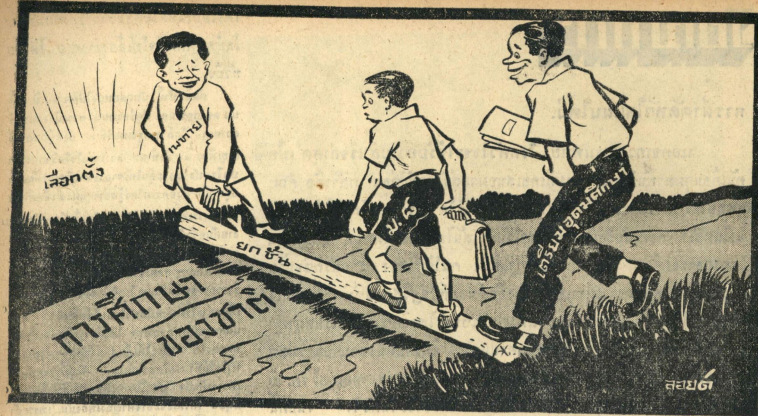
๑. ให้ไทยเลิกสนับสนุนลัทธิขงจื้อ
๒. ให้รัฐบาลไทยคืนดินแดนอินโดจีนทั้งหมด
๓. ให้เลิกสถานการณืการปกครองอาณานิคม
๔. ให้รัฐบาลไทยปรับปรุงการบริหารปกครอง
๕. ให้มีการเจรจาเปลี่ยนแปลงเขตแดน
และให้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง โดย
ชาติที่มีผลประโยชน์
๖. ให้มีการเจรจาเรื่องทรัพย์สิน
และค่าเสียหายจากสงครามที่รัฐบาลไทยได้
ต้องขึ้นการขึ้น

ทพดถเรงนคเพระวเรง
เองทเอน "มคไ้" เลมหญซงนาย
ปรค พนมยงคกอไวในมือ เขาพรอ
ทจะพนนชเขาเท "หนานง" ช

การโฆษณาเสียงเลือก
แทนวาทะ ถัดจากนั้นไปไม่หยุด
นอกจากความชำนาญด้านนี้แล้ว
ต่าง ๆ และที่สาธารณะทั่วไปแล้ว
งานที่งานวิจัยได้ เสียงโฆษณ
ยี่สิบคนแรก เจ้า (อ่านค่อนหัว)

● เส้นโลหิตในล่อนรูปตัว Y ที่ไข้สอดใส่
ไปในหัวใจ ค่อยาขุ่นน้ำโรลหัวใจให้โรคค
นามถั่วดำ ๕๐๐ รวช.

อีกอาทิตย์หนึ่งต่อมา พ่อ—
 สมานหาให้ลูกความพยายามไปควรวัว
 นั้นเขาจะยกตัวกินข้าว โดยมีนางพญา—
 ขาลคนหนึ่งช่วยถือกรรมาเรา สองวัน
 คร. หนึ่งครู่ก็ถึงลงบนจอแจจนเป็นแนว
 ขาวถึง ๕๕ นักรัง สดกทั้งอย่างเข้าใจ
 ในน้ำได้ถือปากไฟ คนมีและคน
 เข็น พ่อพ่อกำลังเอ็งก็เข็นขึ้นไถ ไปยัง
 ท้องเอ็งช่วย ซึ่งอยู่ขึ้นทั้งสองของข้อ
 ทกลอนนั้น เอ็งเข้เร่ไปเอาฟัดออกมา
 คุยปากว่าทำอย่างกระไรก็คิดกันโน้นไป
 ความแรงทั้งของไถก็ทำ ทากท้องแฉะ
 ไถก็ง้างเข้าท้องหัวไป ชักขวาของเข
 ไถวิ่งๆ ผลจากทกลองลงนั้น เข
 เข็นลงในผดขสรากรพบพโยกสมทั้ง
 เมื่อปี ค.ศ. ๑๕๗๗ นายมีและคน
 ทั่วบ้านค้าขายอีกพวกหนึ่ง ซึ่งให้เอ็ง
 ล้วยยุคกินไปสำหรับยุคนั้น เมื่อภัยกับ
 แสวความกันของไถก็ไถในหัวไ. วกมา
 แพทย์ในเยอรมัน (อ่านต่อหน้า ๓๔)

เงื่อนไขทางการเมือง.

จากระเบียง บรรณาธิการ

ในระหว่างที่พวกเราใหญ่

ตัวโรมันพันกอนอย่างดุเดือด ตาม
กฤษฎะของวิธีการหาเสียง ตามจตุ
รพักตร์ ๆ ของท้องถิ่น ซึ่งย้ายประ
ชาธิปไตย ขึ้นมายาวคง อย่างที่ "ขุน
พลชนะ" เป็นหัวหน้าคนอยู่มาก
ได้ถึงความสนใจให้แก่ประชาชน
เอาการอยู่ดีเดียว เพราะนอกจากนี้
การปราศรัยหาเสียงกันอย่างเข็ดร้อน
แล้ว ยังมีการให้ของขวัญอะไร ๆ ที่
ช่วยให้พรรคประชาธิปไตย ได้
ความสนใจอยู่เสมอ อย่างเช่นเมื่อ
ความซนพลความพาสันติพรรคพวก
ออกหาคะแนนนิยมกับประชาชน ที่
อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ท่ามกลางประ
ชาชนที่ นายควงฟั่นอยู่นั้นก็นึก
เลืมนึกถึงอดทน โดยยังไม่เห็น
ที่แน่ชัดขึ้น เคนเอาคนให้พ้น
ความโง่เขลาอันเป็น ๆ เรื่องทั้ง
ชาติ เรื่องเป็น๓๐ คนอยู่นั้น แทกรือ

ทำท่าจะฉวน แค้นคววให้กำลัง
ใจว่าไม่มีอะไรหอก ไม่คิดท้อใจ
แก่น้อยอย่างว่า ไม่ตกใจอะไรใด อยู่
ดี ๆ ไร่ว่า เราเอาไปทำเรื่องตุน
ขึ้นเด่นขึ้นเรื่องอะไรกัน มันต้องมอง
ดูทางเอาตัวรอดกันก่อนละ แทกรือ
ขึ้นเขยอรวายนี้ก็เห็นเหมือนกัน หอบัง
ขึ้นก็กลัวขึ้นแล้ว ทหารลาวกว
นอกเลี้ยวแบบ ก็ได้อวดคึกคึกตามจะ
เอาตัวมาให้ได้ แต่ข้าไปเสียแล้ว
คงได้แต่ร้องเหว้า ประกาศหาเจ้า
ของให้ไปไว้ที่พรรคประชาธิปไตย

เรื่องการก่อความขงมีขึ้นของราย
นี้ มีเสียงกล่าวหาว่าขงมีขึ้นต่าง ๆ
มานานมาก บางรายก็มีความเห็นอกเห็น
ใจ "ขุนพลชนะ" ว่าไปพูดที่โหมกมัย
ตรงข้ามใช้ข้อพลอนฮาวารวม เอาทุก
ที่ ครั้งนี้ก็ถือ เอาเดจะขอชวยเหลือ
นายคงให้เข้าไปสู่ในสภาตุลาคี บาง
คนก็มีความคิดเห็นว่าแปลกใจทางการ
เมืองของฝ่ายนายควงฟั่นที่เราสร้างสกล

การนี้ขึ้น โดยจึงออกมาถึงขึ้นให้เขียน
ที่ต้นต้นแก่ประชาชนเพื่อเรียกร้องความ
เห็นใจ แต่เอ! เรื่องนี้แท้จริงอย่างไรไม่
ประจักษ์ ข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้รู้ ความ
จริงนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเครื่อง
แบบก็มากมาย ถ้าเราเอาใจใส่ในหน้าที่
สักหน่อย เมื่อเป็นของรายนั้นก็จะจะไม่
รอดเอื้อมมือไปได้ คงจะรู้กันแล้วว่ามี
ไหนให้มาบ้าง นี่แต่เพียงทหารสาร
วัตรนอกเครื่องแบบคนเดียวที่ ได้อวดคน
ร้ายไป จึงได้มาตรงเท่า ที่คนร้ายไม่
ยิงจนเอาก็ดแล้ว พวกมันเห็นเรา ๆ
ท่านๆก็คงจะเอาไว้ว่า "มือปืนน้อย"
นั่น ใครเป็นผู้ใช้ให้มาสร้างสถานการณ์
ขึ้น หัวใจสมัครใจจะมาเอง.

พร้อม ๆ กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ขึ้นก็น่าจะคงแน่นอน ทางด้านจอม
พล ๖ ซึ่งกำลังปราศรัยหาเสียงอยู่ที่
ศาลาแห่งชาติ ร่วมด้วยบรรดา
พรรคในพันธมิตร ๕ คน ที่มาถนัดถ
งานนครวัด ที่งานพิธีการปราศรัย

อยู่บนถนัดถนี้ ผู้ฟังก็เอนลามาฟัง
อาคารสูงครวที ซึ่งผู้เข้าร่วมก็แค่นมี
รอยคนนั่ง คนหนึ่ง ๆ ไม่ค่อยใส่หู
เลย ขณะที่จอมพลข้างแกอยู่ข้างใจ
อยู่นั้น ก็มีเสียงกระโถนขึ้นว่า "กระดำ
เอามันออกไป" แล้วมีการส่งส
กันเล็กน้อย ด้วยหมกและเร้าตาม
อารมณ์นิยม ของเหล่าบุคคลที่ประจำ
สนร่ายกบอย่างนี้คือ มีจอมพลฯขอ
ร้องและห้ามไม่ให้ทำที่ไม่ต้องฟัง พุท
ที่การเกิดขึ้นครั้งนี้ ระเบียบแผนการ
หรือการเสกอำนาจมาครั้งใหญ่ของอิ
ถึคามก็ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นผล
แก่จอมพลฯเลย ในฐานะที่ท่านเป็น
ประมุขของรัฐบาล และเป็นหัวหน้า
พรรค ซึ่งกำลังกล่าวคำปราศรัยอยู่
ไม่ทำที่จะให้มีเหตุอันระคายใจเกิด
เสียสละของแก่ความยุติธรรมของประชาชน
ขึ้นเลย เพราะมันไม่ขึ้นผลก็แก่จอม
พล ๖ นอกจากจะเป็นการทำลายศรั
ธา และก่อให้เกิดความไม่มื่อระอา
เท่านั้น อันจะเป็นเหตุให้ประชาชน ไม่
อยากจะไปฟังการปราศรัย เพราะไม่
เห็นว่า จะมีเหตุอะไรก็เกิดขึ้นกับตัวเอง
เข้าบ้าง เพราะชนจากจอมพลฯขอ
ยังไม่ยอมกันแล้ว มีหน้าข้าพเจ้าก็เกิด
เอาซึ่งหน้าเสียด้วย การกระทำอย่าง
มีไม่ทำคะแนนเสียงให้แก่จอมพลฯ
นอกจาก "ทำคะแนนเสีย" จึงควรที่
หัวหน้าฝ่ายผู้วางแผนการหาเสียงให้
แก่จอมพล ควรจะคิดวิธีอื่นไว้เสีย
ด้วย โดยเหตุเพราะจอมพลฯเอง ก็
ได้รู้ความจริงข้อข้อที่ขึ้นกับประชาชน
ถนัดถนี้เข้ารู้สึกและทุกข์กันอยู่แล้ว
กันไว้ด้วยว่า "พรรคเสรีนิยมจักได้
ชิงหาเสียงนางวันเข้าเสียงซึ่งไปอยู่กับ
พรรคประชาธิปไตยนิยม" นั่นเข่าก
อย่างนั้น ข้าพเจ้าก็ขอกระซิบให้จอมพลฯ
ได้รู้ทราบไว้ด้วย ระงับหน่อยอย่า
ปล่อยให้อิทธิพลของ ท่านจะเส
คะแนนนิยมลงทุกต้น.

(อ่านต่อหน้า ๔๗)

นายร้อยตำรวจใหญ่เป๋โตไปจนบัตรปลอมของกอง
เลขาณายกมีส่วนร่วมรู้ทวยกลองเวลา.
พ่อค้าของเถื่อนร่วมดำเนินงานกับนายพลตำรวจ.

เปรตผี ตอนเฟอเรนซ์

ไปรษณีย์เฟอเรนซ์นั้น
ไม่ใช่ของจอมพล ป. พิบูลสงคราม
มาเลย เพราะท่านจอมพลมีธุระ
มาก ไปหาเลี้ยงแบบประจําวัน จึง
ไม่มีเวลาให้หนังสือพิมพ์พบ การ
พบจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี
เพียงระยะสั้นๆ เกิดสับสนเมื่อ
วันพฤหัสบดีแล้วนั้น คือเรื่องหนังสือ
ของนายภักดีมานพหนังสือพิมพ์ไปรษณีย์
กรมนครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน
คนหนังสือพิมพ์ ผมก็ไปหาหน้ากร
มนครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน
นายภักดีมานพ เขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน
อยู่แถวหิวงษ์มีเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน
บอกว่าเขาพบไม่ได้ สักครั้งไหนที่
ด้านหน้ากรมนครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน
ก็เข้าไปบอกความประสงค์ นายภักดี

ก็บอกว่าเขาไปพบไม่ได้เพราะ นายกร
มนครใช้กลุ่มแห่งของของตัวเองไว้ ผม
ก็ถามว่า กลุ่มอะไรให้เอาหนังสือเข้า
ไปให้ได้อีก ผมก็บอกว่า ไม่ใช่ของ
จากเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน แต่ให้ท่านที่
ท่านเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน (วันนั้นเป็นวันพระ) ผม
ก็ไม่ได้ให้เขาไป เพราะเสียเวลาเปล่าๆ
เขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน ถ้าอยากพบก็ไปทัก
ว่าสหายภักดีมานพ เพราะว่าท่านไป
ทักอยู่ที่นี่ ผมก็ขอไปเขา แล้วต้อง
เสียเวลา ผมไปให้หนังสือนายกร
มนครที่ทักสหายภักดีมานพยังไม่มีเวลา
หา แต่ท่านกรมนครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน
จะไปในการประชุมที่นั่น.

นายทองเปิดประชุมหนังสือพิมพ์
๕.๐๐ น. แต่หนังสือพิมพ์ยังไม่ครบ
นายทองจึงสนทนากับแขกผู้มา มีกั

วันเย็น คับลปชั่ว วัตถุพยาน มา
เชิญไปปราศรัย แต่นายทองขัดข้อง
เพราะจะไปไหนคนเดียวเสียแล้ว นายทอง
ถามว่าจะไปใครได้ไหม ก็วันเย็นบอก
ว่าไปไม่ได้ ไปได้แต่หนังสือจ้างไปเท่า
นั้น และต้องเดินบ้าง ด้วยพรรคพวก
คิดลา เขาเคยเขาเลือกไปเตอร์ ไปลง
ปราศรัย นายทองเลยอึ้งใจจึงว่า
แหมมันแน่ ไปปราศรัยที่ไหนต้องเดิน
ต้องนั่งอยู่ฝ่ายโน้นเขาไปไปไหน
เศษ ไปเรียนไปเลือกไปเตอร์ ตก
ลงคิดให้ นายชวลิต อภัยวงศ์ ไปกับ
หลวงจึงออกมาดู.

ท่านนั้น หนังสือพิมพ์ถามนาย

ทองว่า
"คร.พูด ได้มีภาพเขียนสีที่นั่น ใน
หลวงและสมเด็จพระบรมราชินีนาถไปลงถนน
เลือกที่ คร.พูดว่า ในหลวงไม่มีสิทธิไปลง

ถนน หรือกับท่านเจ้าหมื่นท้าว ในหลวงจึง
ไปหลวงและสมเด็จพระบรมราชินีนาถไปลงถนน
ก่อนกับตัว ขอร้องว่า นายทองเห็นในหลวง
สิทธิ์หรือไม่"

ทอง "โอ, ผมไม่ค่อยชำนาญ
เรื่องกฎหมายนัก เกี่ยวกับสิทธิ
ในการไปลงถนน."

หลวงฟัง "ตามกฎหมาย
รัฐธรรมนูญว่า ทุกคนมีอายุ ๒๐
ขึ้นไป มีสิทธิลงคะแนนได้ทั้งนี้ ใน
รัฐธรรมนูญไม่ระบุไว้ในหลวงลง
คะแนนไม่ได้"

โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ถาม ม.ร.ว.
เสนีย์ ปราโมช ใครตอบว่า "ในหลวงมี
สิทธิลงคะแนนได้ แต่ท่านเอกอัครราช
ทูตไป เพราะพระยาจักรีราชบุตรยัง
อยู่ในวัยเยาว์ลงคะแนนไม่ได้ทั้งนี้ ท่าน
ควรวางพระองค์เป็นกลาง ๆ ไปทัก
พระเนตรได้ถามพระราชาธิบดีแล้ว
แต่พระราชาธิบดีก็ คร. พูดถูก
อย่างนั้นไม่ถูก"

ทอง "คร.พูด เพี้ยนจนมา
อ่านกฎหมาย ใครไปถามผู้ใหม่
เขาจะ ความหมายไม่จริงเรื่องลง
ถนนก็ถูกพวกผมไม่ได้ว่ามาว่า ฝ่าย
พรรคเสรีนิยมก็ลา เขาจะเขาทำ
คนอยู่ข้างนั้นผมไปพูดที่ ขุนสหายชัย
สมบูรณ์ ๔ นึก ซึ่งข้างข้างนั้น
ได้รู้หนังสือนั้น เขามาออกอากาศทาง
ทีวี. และคนๆ นั้นมากกว่า การที่เขา
ไปตั้งขึ้นอย่างนั้น เพราะผมเห็นพรรค
ประชาธิปัตย์ จึงให้เขาไปทักถามเพื่อ
ทำเป็นข่าว ผมขออยู่เสียบเวลาบ้าง
พรรคนี้ ไม่ค่อยได้เล่นกับนักการเมือง
วันนั้น ส.ส. ใกล้กันก่อนไป นึกเขายัง
ไม่กล้ามาเอาร่างเท่า"

หนังสือพิมพ์ "แล้วเมื่อไร"

ทอง "มี. เมื่อถึงที่พวกคุณชอบ
ในร้อยตำรวจใหญ่นักอื่นก็พูดกัน
เขาจะมาเล่าเรื่องจนบัตรปลอม ที่ขุน
จ่านักศึกษา ให้สมภารคนโน้นไปแล้ว
ฟังเขาเล่า เขาจะ ผมไปจะสัปดาห์นี้"

ร.ต.ท. จานงค์ อินทพจน์ เข
มานั่งโต๊ะประชุมพร้อมนายภักดีศรี ศรี
อภัย ภาณุโอฬาสี ผู้สมัครเลือกตั้ง
สระบุรี. (อ่านต่อหน้า ๔๗)

เทพนิมิตไปรษณีย์.

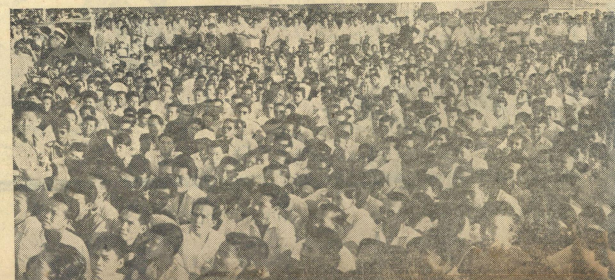
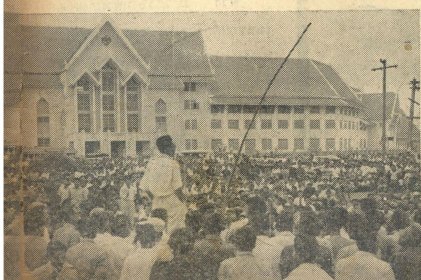

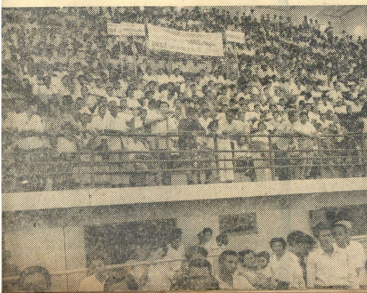
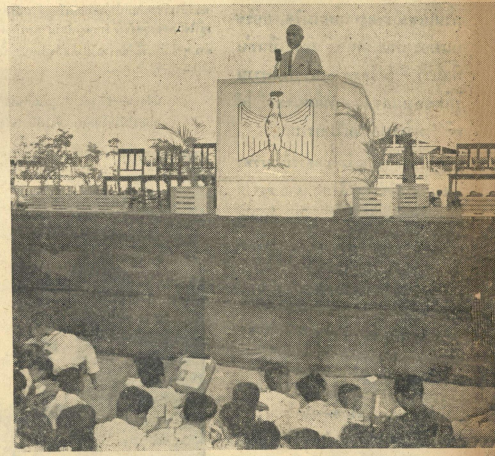
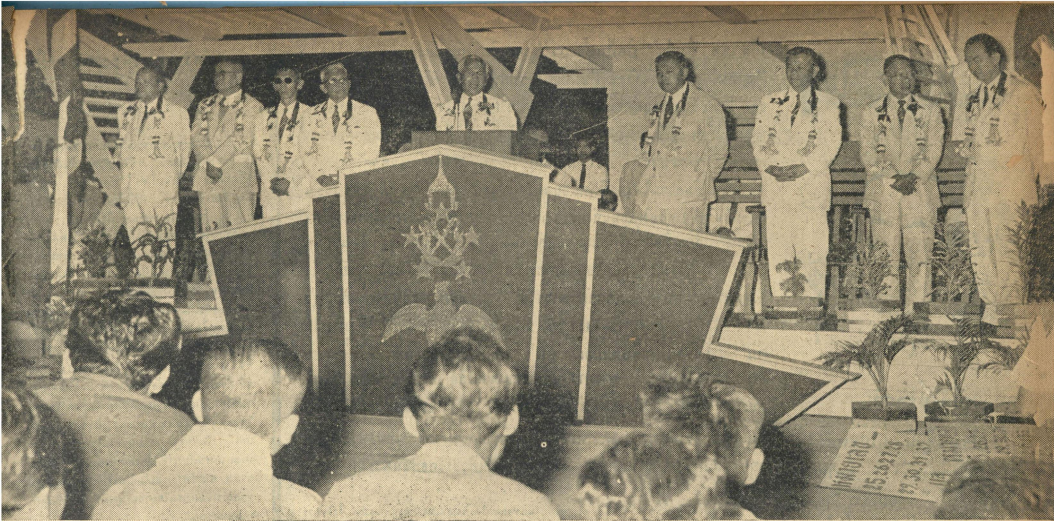
"คำติดการเมือง"

"คำติดการเมือง" สองวงประชันกันใหญ่ วงหนึ่งเรียกว่า "วง ๙ ตมแท้" อีกวงหนึ่งเรียกว่า "วงจ๊อ" วงแรกมี "ทะบิอะมพลป" เป็นหัวหน้า วงที่สองมี "ทะบิอะม" เป็นหัวหน้า ประชันกันจนดูอึดอัดใจไปพักหนึ่งมากกว่า เพราะเขมกลอนสวดถึงอกถึงใจพระเดชพระคุณเจ้าที่นั่นแหละ

ถึเรียเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า นักการเมืองสองคณะที่มีชื่อเสียงเข้าไปทำ **Electoral Campaign** กันนั่นเอง คณะหนึ่งคือ **พรรคตาสรี** - **มนต์ดาดีสา** ส่วนอีกพรรคหนึ่งนั่นคือ **พรรคประชาธิปัตย์** เมื่อได้ "พรรคสุข" กันลงไปข้างหนึ่ง การทำโฆษณาหาเสียงกันนี้เองนี้ มีเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่าง "แปลกๆ" คือมีการใช้ "ระบบนักสงัด" ยังเป็นอยู่ด้วย ปะ : ยัง : ยัง : ยัง : และ "หิโหม" ใช้ภาษากฎมนตรีกฎบัตร - ดินด่อนตา เป็นการประหลาดมีชื่อไว้สำหรับ **พรรคขจรวิ** ในวงนี้เลือกกันผู้แทนราษฎร ฮังตารตี ๒๖ กุมภาพันธ์ คกปี ๒๕๒๖

ภาพโดย "ตากล้อง ไท-ก๊อปตัน"

เรื่องแปลก

หนังสือพิมพ์ไมโครด.

เมื่อเราเขียนหนังสือคนหนึ่ง
ที่ไม่ได้สติเรื่องหนึ่ง ชื่อโฮว
"ปฏิตาวัว" ชื่อฝรั่ง "Gosse
Crombie" แสดงโดยคาราวานคนแบบ
หื่นขน เฮอร์นีย์ เมโย, บอร์ช
แนคส์ และ ปีเตอร์ ลอร์ เป็นคน
ที่เห็นว่า "ไมโครด" นั้นเป็นความ
รู้สึกของตนเอง ทำนองจะ "ได้
สติ" หรือเปล่าผมไม่ทราบ.

เรื่องนี้เป็นเรื่องกล่าวถึงบรรดา
คาราวานผู้หื่นขนมือถูกหมาย มาจาก
ถิ่นต่าง ๆ มารวมกันอยู่ในเมือง ซึ่งชื่อ
เรียกว่า "คองโกแห่งเก่า" แห่งแอฟริ
กา บอร์ชแนคส์นั้นได้ให้กฎหมาย
มา หากแต่กล่าวว่าเป็นทางแม่น้ำ (ตาม
เรื่อง) เฮอร์นีย์ เมโย นั้น ตามเรื่องอีก
อย่างกล่าวว่า หอบกฎหมายมาจากทวีป
แอฟริกาใต้ของประเทศฝรั่งเศส ส่วน
ปีเตอร์ ลอร์นั้น เป็นมาดราสใหญ่ แห่ง
"คองโกแห่งเก่า" ซึ่งมีหน้าที่อย่างกั
วราชที่หลายชาติหน้าที่กัน.

โดยปราศจากเหตุผลหลายอย่าง
ที่ "โคดมเม็กซ์" หลายตอนของเรื่อง
ไม่ควรถูกเขียนไปก็ได้ แต่ผู้สร้างก็ได้
สั่งแต่งจัดพิมพ์ลงเล่มนั้นออกมา ระ
ยอกตัวอย่างให้ฟังดังต่อไปนี้ เช่น
ตอนที่บอร์ชแนคส์ ได้เข้าคองโก
หนึ่งมา "สาสน์" ไปให้หื่นขน แต่
เชิญไปถูกระเบิดที่คายเสียก่อน ไม่

เกิด เพท ซึ่งเขียน "นโปเลียนตะวันออก" ปรากฏชื่อจากตามมาเลยเธอเธอ
"สาสน์" ขอบเขตที่จากไปผู้ตาย งานที่บอร์ชแนคส์ ทำมาเลย "แคท"
ฮอง ในตอนนั้นเอง แต่ครั้นเมื่อบอร์ชแนคส์มีอายุหกสิบเจ็ดปีจากนั้นตอนอายุสาม
ห้า เดือนห่มจะวัยเข้าปีกันหา "สาสน์" สำคัญจากพื้นนั้น หมอกลืนไม่
ไหวอาลัย ผ่านไปเสียอย่าง แปลกพิลึก ทั้ง ๆ ที่ "สาสน์" นั้นสำคัญยิ่ง.

นี่เป็นความไม่ได้อีกที่ขยิบขยักขยักมาให้เห็นแก่เพชฌัญญู (เพราะ
คอมันน่ารัก) ส่วนใหญ่นี้ยังมีอีกมาก จึงขอเล่าแต่เพียงหยาบๆ หอม
เท่านั้น ที่ในเรื่องเกี่ยวกับขยักและ Character ของผู้แต่งเล่า คนอื่นๆ ก็
ช่างเอาอะไรไปเสียขายกับเคอร์ ลอร์ คนเกว ที่ขยักอันมารายกกา
รว่าขยักจากหมายเข้าแทนที่ "ดาวัว" อันกระเถิบเข้ามาซึ่งทำให้เรา
ไว้นามมาอย่างเรื่อง "The Man Who Knew Too Much" (ไม่ใช่ "วรายูโย
คิน" ที่ใครได้เคย เล่นไปเมื่อเร็วๆ นี้) แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับที่สร้างก่อน
เคยเข้ามาฉายอยู่แล้ว "ทางการ" ที่สั่งห้ามฉายเสีย เพราะชาวอเมริกัน
เกินไป ประมาณ ๑๐ ปีเศษลงมาเพื่่นใจได้) แต่ทว่าของเคอร์ ลอร์ ระบุ
ในลักษณะที่เกินมาก มันคือของเขาก็คงไม่มีความซึ้ง เสียอย่างก็เคย
ถูกขายในคอนกลางน้อยเกินไป แทนเพราะเรื่องนี้ควรจะขยักสละไปอย่าง
เสียขาย.

ผู้สร้างหนังสือนี้ อาจกล่าวขยักด้วยนิสัยถือคติให้เหมือนเมื่อครั้ง กระบี่ จึงให้การ
ดำเนิน "ดาบซ้อน" ถือไปรอบๆ หั้ว คนที่ไปชมรอบๆ นิดหน่อยเข้ามาทำหน้า
ที่คนชั่วร้ายจากแม่น้ำคองโกหรือฮู แล้วก็ถือขวานแล้วลงหัวหัวในคิม
แล้วก็เอาขวานขวานเข้าไว้ที่คอผู้สร้างว่า "ดาบ" ขยักจะหลอกไปให้เรื่องไปกระมัง... และขยักของ
ต่างๆ ที่เล่ามานี้มีความไม่ได้อีกส่วนหนึ่งเรื่องนี้นะ.

(อันตอหน้า ๓๐)

นี่คือหนังสือเรื่อง "ภูเขามหึมา" (The Mountain) ซึ่งกล่าวถึง แต่
หนังสือไม่ได้ไปมา จึงไปมีการวิจารณ์ ว่าจะให้คนถือขวานแล้วให้หัวคน.

การประเพณีพรพการเมือง

ต่อจากหน้า ๒๔

ท่ามกลางการกระทำที่เลวของบรรดา
ใหญ่กลางเมืองหลวง ซึ่งกำลังพากันชิง
ทุกสิ่งและ "ยึดเอา" กันเสียเป็น พวก
แม้ว่าเราจะคิด ได้ว่าการเคลื่อนไหวของ
บรรดา คณะคนเหล่านี้ น่าจะเลว พวก
แม้ว่าเราจะคิดได้ก็ด้วยวิธีอันลึกลับ จึง
หาว่าบรรดา การกระทำเหล่านี้ ล้วนแต่
ได้เปรียบ แต่ส่วนที่ปรากฏไปคือ จึงผู้สมัคร
แต่คนได้เปรียบออกแต่คนเลวของพวก
แม้ว่านี่คือเพราะเขาอยู่ในแนว โดยเพราะ
ในปัญหาเรื่องการคอร์รัปชัน การใช้วิธีของชาว
นา-กิลกร ในแนวนี้ จึงจะเห็นได้ชัดลงไปอีก
กัน และดูเหมือนว่าเมื่อถึงคนเหล่านี้
ของพวกนี้ จึงต้องเป็นทางลัดออกมาไม่
อาจได้ แม้แต่ในทางลัดของพวกนี้
ในขณะนี้มีได้ปรากฏ คือคือประชาชนเหล่านี้
เอง พวกเหล่านี้บรรดาพวกนี้ เราคิดว่าจึงได้
ประกาศหาเสียเมื่อครั้งก่อนแล้ว ในบรรดา
ราชชน พวกอันถือเอาผลประโยชน์เข้า
คือการขายหน้าในนโยบายปฏิบัติกันและกัน
นายผู้รัก.

พวกพวกนี้ซึ่งคิดได้ในการกระทำ
ในทางนี้ๆ เมื่อเปรียบกับ ๑๑ เดือนได้
เป็นการประกาศกับประชาชนที่เห็นโดยชัด
และที่เป็นการรุนแรง ไปประชาชนในทาง
ความรับผิดชอบ นายพรพการ ๒
สมัครในจังหวัดพระนคร แม้จะกระทำไป
ได้แสดงการกระทำที่เลวโดยชัด.

ความจริงที่หาพิ้งเสียดคน

พรรคแนวร่วมประชาธิปไตย หนึ่งล้าน
ทำคะแนนนิยม อยู่อยู่ประชาชนใน
เมืองนั้นออกมา คำที่นั้นแนบเนียน
จึงไประชาชนและสร้างกิจที่เอาให้แก่
ผู้ซึ่งได้ขาย และเลื่อมใสอย่าง วุฒิ
ด้วย เพราะที่เจ้าพวกพวกนี้แนบเนียน
เรื่องที่เขาจะช่วยราษฎรทั้งนั้น อย่าง
เช่นจะก่อผู้ถูกขูดขูดขูด และเข้า
ของทั้งที่กินเลือก กอบโกยเอา
ผลประโยชน์ โกงไม่คำนึงถึง
ของประชาชนส่วนรวม โกงเฉพาะใน
เรื่องทั้งที่ชนราษฎร ส่วนมากไม่มีกิน

ที่กินเป็นของตัวเอง ต้องเข้าหา
เมื่อให้ลิดลิดลิดไปไหน กอบโกย
ให้เห็นว่าควรจะปฏิบัติกัน เพื่อให้ความ
จริงที่อยู่ และที่ที่กินเป็นของตัวเอง
เพื่อปลอกเอาออกจากนายทุน ฉะนั้น
ถ้าราษฎรเลื่อมใสแนบ จากพรรคแนว
ร่วมเข้าไปแล้ว ไม่มีผู้พูดทำที่
เนนการได้ความนโยบายนี้ ซึ่งในแนว.

၂၈၆

ความเพียรของคนที่สอง ส่วน
พรรคประชาธิปัตย์นั้นนอกจาก ม.ร.ว.
เสนีย์ ปราโมช แล้ว ก็ยังมีนายเลื่อน
ศรภาวินัย (พระยาศรภาวินพิพัฒน์)
อีกคนหนึ่ง เพราะนายคงไม่อยู่ใครจะ
เสนอชื่อให้ ก็คงในที่สุดเสนอแค่
ม.ร.ว.เสนีย์ เพียงคนเดียว.

อ้อว่า ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ผู้
ก็รู้กันว่า เคยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
มาแล้วในสมัยหนึ่ง ชื่อเสียง
และความสามารถ ก็ให้เป็นที่ประจักษ์
แก่ทุกคนทั่วไปอยู่ เมื่อทางฝ่ายพรรค
สหชีพและแนวรัฐมนูญ มีพลเรือ
ศกวิมล อัครมนวาสวัสดิ์ ก็นาย
ก็แรก ชัยนามอยู่ถึงสองคน ระนำออก
สู่คน ๆ ก็เห็นจะไม่สมควร เพราะ
จะเป็นการกีดกันกันเอง และเพราะ
“ไม่เป็นนักถอง” พอ จึงในที่สุดตกลง
กันเอาพลเรือศกวิมล ออกสู่คนเกี่ยว
ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมชซึ่ง “เรื่องจริง”

มานานแล้ว ประกอบทั้งสมาชิกพรรค
ประชาธิปัตย์ ซึ่งได้โหวตเลือกเข้ามา
สวามิภักดิ์อันด้วยพรรคฝ่ายรัฐบาล
คนและเสียงทั้งหลายถึง “ทุน” เจ้า
โชติ พลเรือศกวิมล อัครมนวาสวัสดิ์
ปรากฏผลอย่างงดงามทีเดียว สมมติว่า
ถ้านายคง ออกองค์ ไม่ถูกเขาหมอบ
ตำแหน่งรองหัวหน้าผู้แทนไทย “สลัก
โลโก้” ไปเพราะการเมื่อเรื่อง
กันคนเล็กทั้งการโลก รูปการณ
ภายใต้ โคมระย้าแห่งราษฎรวันนั้น
อาจระดัณไป ไปขึ้นอีกอย่างทั้งก็
พลเรือศกวิมลอาจไม่ไป โด่าสาแดง
ความมี “ล้นทอง” ของเขาเลยก็
แต่ในแง่ละ การเมืองเป็นวงกลม
วงหนึ่งแล้วกับ “พวกมากลากไป”
และ “พวกน้อยพลอยบรรลั” เช่น
นั้นมิใช่หรือ?

หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ผู้มาม
ถวียนายคง ออกองค์ ก็เห็นทางไป

“ทำงานเพื่อประเทศชาติ” ณ สห
รัฐอเมริกาเป็นเวลาอันยาวนาน ถึง ๘
เดือน ก็อนันต์กันวันที่ ๘ สิงหาคม
๒๔๘๘ นาถึงวันที่ ๒๗ มกราคม
๒๔๙๐ ถึง “ร่อนกลบเมืองไทย”
เวลา ๘ เดือน ที่หัวหน้าพรรคประชาธิ
ปัตย์ไม่อยู่ในเมืองไทยนั้น “อากาศ
การเมือง” แปรปรวนเปลี่ยนแปลงไป
อย่างน่าอัศจรรย์ “นายกล้นทอง”
ได้คืนในความมี “ล้นทอง” ของเขา
ให้ชาวคณะราษฎรก็อห่มพเน (ประ
ทัญ) อย่างหนึ่งคือเชิญนักหนังสือ
พิมพ์เข้าพบ ณ ที่นัย “๑๖ สิงหาคม”
และบอกว่า.

“ผมเองแน่ว่าว่า หนังสือพิมพ์ทุกฉบับ
เวลานี้ ต่างก็ได้ตีประโยชน์อันไพศาลให้แก่
ประเทศชาติมากอยู่ ก็อยากให้เป็นสื่อที่มี
ประสิทธิภาพในการแสดงความคิดเห็น

ไท-ลัปดาห์

เดิมที รัฐบาลอุยกูร์ได้ให้การเงินจอร์ทวี
ดิดิมกับกับชื่อมาจากจากอุยกูร์ แต่กับ
การนั้นก็คือชื่อล้นทองไปเสีย จนถึงตัว
ผมควรจะให้ความเป็นจริงแก่หนังสือพิมพ์ ให้
ให้มีโอกาส แสดงความคิดเห็นของตนได้
บาง ส่วนนี้ว่าด้วยหนังสือพิมพ์ได้รับจากคนใน
หนังสือ ยมได้ใช้ให้การเงินจอร์ทวีดิดิมที่
เวลา ๑๖ สิงหาคมโดยไม่มีข้อคิดเห็นอะไร
กับหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นหรือ หนังสือฉบับ
หนังสือพิมพ์ของพรรคการเมืองใด ๆ ด้วย”

การขึ้นชื่อของหนังสือพิมพ์ หรือไม่ประการใด
ก็ตาม หนังสือพิมพ์ฉบับ “นิจ” ในเวลานั้น
ก็ยังคงเจือปนไป ในมรฐบาลล้นทองหรือ
“เจ้าชายนมพเนญ” อาจเป็นเพราะการได้
รัฐบาลแล้วคิดจะไปทำกรรมวิธีอื่น รัฐบาล
หมดความสามารถเสียแล้วหรือ ก็นี้ก็เพราะ
ว่ารัฐบาลเวลานั้นมีพระชนนีล้นทอง ยังเป็นเมื่อ
มาจากการรวมกันของ
การขึ้นชื่อของหนังสือพิมพ์ หรือไม่ประการใด
ก็ตาม หนังสือพิมพ์ฉบับ “นิจ” ในเวลานั้น
ก็ยังคงเจือปนไป ในมรฐบาลล้นทองหรือ
“เจ้าชายนมพเนญ” อาจเป็นเพราะการได้
รัฐบาลแล้วคิดจะไปทำกรรมวิธีอื่น รัฐบาล
หมดความสามารถเสียแล้วหรือ ก็นี้ก็เพราะ
ว่ารัฐบาลเวลานั้นมีพระชนนีล้นทอง ยังเป็นเมื่อ
มาจากการรวมกันของ

เริ่มฉายวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์

แดปปีตอล
พร. ๒๐ ๑๔ ๗
ใช้เครื่องทำความเย็นแบบทันสมัย

ดองโลหทรก ไม้ฉลวแดงอมวยวัย
ขี้โลก โดยมือช่างกรรมเป็น
หนังสือดินดำเข้าเมือง.....
ตามตายเท่านั้น เป็นทาว
ออกจากเมืองนี้....

CONGO CROSSING

เรณี ดาวรายัย

- เวยนิย เมีย • เสนอจากที่วิทยุ
- จอห์ แดเลอร์ • เสนอจากทางอเมริกา
- ปีเตอร์ ลอร์ • เสนอจากทางทวีปอเมริกา
- ไมเกิล เมท • เสนอจากทางทวีปอเมริกา

Technicolor

[illegible]

ประเด็นออกกลาง: ปัญหาหวั่นออกกลางยังคงเป็นปัจจัยระบอบอยู่
 วนความทวนนี้ โทลิตส์ไว้ไม่ยอมถอน
 ทหารออกไปจากถนนกลาง เขาว่า: ให้อภัยบ้างว่า อธิปไตยยอมให้
 เรือลี้ภัยตกเป็นอาวตาราชา ซึ่งเป็นการก่อถึงฝ่ามือของพระราชาชาติ
 แพร่ของพระราชาที่ดำรงแรงขึ้นในทางเศรษฐกิจ อเมริกาซึ่งลี้ภัย ก็นับว่า
 อเมริกาซึ่งเอาคิมมีอิทธิพลมากในอเมริกา ลุคซิมบัคกับเขาจำแนก
 ขันเอกที่ใดก็ใดจึงเกิดเอาวิธีการสหประชาชาติ แคมมาร์สก็ลี้ภัย
 ว่า ขอยอมให้เรือของอเมริกาเดินผ่านอ่าวอาคาบาได้ ในเมื่อ
 (๑) ลอนทหารออกไปจากถนนโดยนี้ และ แคมมาร์สก็ลี้ภัย
 ที่ใดในระบอบยอมของอียิปต์ไปยอร์ดีมันก็ว่าประเทศอเมริกัน กัดเลขนแล้ว
 ขันก็ลี้ภัยไว้ว่าแผนการ ๒ ข้อ คือ (๑) ให้ลี้ภัยลี้ถอนทหารออกไป และ
 (๒) ทหารยังอีกให้ความมั่นคงปลอดภัยแก่ลี้ภัยไว้: ไม่ออกอียิปต์ในกิจ
 ต่อไป ซึ่งความคืบของกลลลลให้ให้ให้ภัยซึ่งแนวชาตินิยมไปพอพระทัย
 และให้ มีขึ้นซึ่งให้เลอของราชรัฐของพระองค์ แม้แต่การทรงงานทำประ
 ปรเทศอเมริกันว่า ข้อเสนองของลี้ลลลนั้นเป็นการแสดงให้เห็นชัดแจ้งว่า สมัย
 สนธิลี้ภัยให้ให้ประโยชน์ในถนนกลาง และอ่าวอาคาบาและอัสลี้ลี้
 ถอนทหารไป และอียิปต์ลี้ไปโดยมีในอียิปต์ให้ไว้ว่าอาคาบา อเมริ
 ภาที่จะให้ลี้ภัยกับลี้ภัยกับลี้ภัยไป ลี้ภัยอียิปต์มีความเห็นว่า ข้อ
 เสนอของลี้ลลลลซึ่งลี้ภัยกับเป็นการ "คบหน้าชาวอหรับทั้งหมด"

เรื่องที่ถูกบันทึกเข้าห้องระดมความคิดของสถาบันฯ เป็นครั้งแรก ก็คือเรื่องเกี่ยวกับนโยบายทวงคืนผืนป่าของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และเรื่องเกี่ยวกับนโยบายของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เรื่องการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศกับจีน โดยคิดว่าโครงการตามแนวเขตการค้าเสรีจีน-อาเซียน น่าจะเป็นโอกาสที่ดีในการนำสินค้าเกษตรของไทยไปขายในตลาดจีนได้มากขึ้น และคิดว่าประเทศไทยจำเป็นต้องมีมาตรการส่งเสริมการค้ากับจีนให้มากขึ้นด้วย

ก่อนนี้กลับเข็นเข็ดอีก เรื่องการวิวาทระหว่างอาหรับกับอิสลาม ได้มีมาตั้งแต่ครั้งประวัติศาสตร์นานับนุ
อ้าหมัดขมิ้มพระชนม์อยู่ จึงยังไม่เห็นทางที่ใครจะสมความสามัคคีให้คืนดีกันได้อย่างสนิท เช่นนา
นาชาติอื่นๆ

เรื่องพระอินทร์ออกกลางไม้ไซ่เป็นปัญหาโลกแตกอยู่ ระหว่างอียิปต์ กับไซโรโบราณ เรื่อง "ลัทธิโซซินเฮว" ซึ่งศาสนาเทอมนิกโต้ตกลง เห็นชอบให้ได้อาณาจักรประมาณฉัณคิไซซินเฮว เจ้าช้อยเกิดจระเข้ ออก กลางน้ำ ได้เกิดปัญหาตามมา โดยไซไซไซให้เสนอข้อให้บรรดา ชาตินาห์อาณาจักรไม้เกี่ยวกับของกับชาวออกกลาง เช่น หินสังวาลู บุตรพิณคิให้แก่จระเข้ออกกลาง และกรรมการร่วมมือช่วยเหลือกับชาวอาร ยุทธบูชิกและความมั่นคงปลอดภัยของบริเวณนั้นด้วย ซิซินเฮวได้รับเกียรติไป ยักรับบาลอเมกัณ อัญชล และส่งเศสแล้ว ที่กรุงลอนดอนและกรุงอซิธิก หากินเหว้า เป็นแผนการโยธนาของสัไซไซ ที่ทำลายลัทธิจระเข้ ออก กลางของไซซินเฮว เพราะไซไซไซได้เก็บประกาศแล้วว่า แผนการควัน ออกกลางของประชาชนคิณอเมกัณนั้น เป็นชนวนที่จะให้เกิดสงคราม

ในขณะที่เดียวกันนี้เอง นายกรัฐมนตรีกล้าก บันดาราไกโนและนายกรัฐมนตรีอินโดนีเซีย โจโวเนโซโล ได้ออกแถลงการณ์ร่วมกัน เมื่อสัปดาห์ก่อนว่า “ในการเข้าศึกษาหาอาญาไปมีสิ่งขาดการเมืองในทรวงออกกลาง หรือขอชากินนั้นไป ซากใหม่เข้ามาแทนที่ (หมายความว่าพออิทธิพลอิทธิพลเริ่มเสื่อมไป องค์กรก็เข้ามาแทน) ไม่ได้อยู่กับปัญหาอยู่ของชนออกกลางได้เลย ประชาชาติในบริเวณนี้ต้องเริ่มรักกันใหม่ โชคชะตาของมาเลเซียแล้ว”

ข่าวไทยออกได้ก็กระจายข่าวว่า จีนกับรัสเซียโคตรถล่มกัน อย่างแน่นอน แต่การกำหนดกันนโยบายการวางแผนการร่วมกันชาติไทย

เพิ่มคามสว่างมาบนเรือนผมของท่าน
ด้วย **ครีมแต่งผม**

ປະຈຸບັນ

ผมนิ:ไร้ม
ตลอดวัน

บริษัท ตันหส์เซ็ง จำกัด

876 ตระกั่วตั้งโต๊ะกัง พรรณคร ผู้แทนจำหน่าย

มีคุณภาพรอบเมืองไทยเพียงเล่มเดียว เหมือนได้ท่องเที่ยวไปรอบเมืองไทย

● สมุดภาพรอบเมืองไทย

— จัดทำเป็นพิชฌเพื่อให้เป็นสมุดภาพแห่งประวัติศาสตร์
— ให้ความรู้ในทางประวัติศาสตร์, วัฒนธรรม และให้ความ
เพลิดเพลินกับทัศนภาพอันน่าพิศมัยไม่รู้เบื่อ
— เพื่อเป็น ส.ค.ส. แก่นักรัก และของขวัญอันมีค่าแด่
มิตรสหายและท่านผู้ใหญ่

นอกจากนี้ท่านจะได้รับสมนาคุณด้วยภาพ
ชุดในหลวงทรงผนวชอีก ๑ ชุดเป็นพิเศษ

สำนักพิมพ์คงศึกษา เสนอขึ้นเพื่อให้เป็นสมบัติ
อันมีค่าประจำตัวของคุณโดยแท้จริง จัดทำเป็นสมุด
ปกแข็งดินทองถาวร ปกนอกหุ้มด้วยภาพพิเศษงดงาม
ตามสี่เหลี่ยมข้างในบรรจุภาพกว่า ๓๐๐ ภาพ และ
พิมพ์กระดาษอาร์ตดั่งเดิม.

สมุดภาพรอบเมืองไทย จำหน่ายเล่มละ ๒๗ บาท ต่างจังหวัดสั่งซื้อได้ที่

ก. ลัมพินธ์พานิชย์, ประเสริฐฐลินี (ตรอกพระยาสุรินทร, หัวลำโพง) และที่....

สำนักพิมพ์แห่งกรุงศึกษา ข้างโรงพยาบาลนครินทร์คิงส์ พระนคร
โดยไม่ต้องเสียค่าส่งเลย

ก๊อซัน และเมื่อจอมพลซุคอฟ รีเส้ไปเยี่ยมอินเกียเมเร็ว ๆ นี้ ก็ได้กล่าว
ปราศรัยแก่นักเรียนนายร้อยอินเกียว่า "ถ้าสงครามเกิดขึ้นแน่เหลือเกิน
ที่จะต้องใช้อาวุธปรมาณู"

เมื่อโลกกำลังมีร้อนขึ้นๆ อยู่นี้ เราไทยจะมีความสุขสบายได้อย่างไรและนโยบายต่างประเทศของไทยก็วางท่าเหวี่ยงชอกล เช่นท่านนายกรัฐมนตรีพิบูลสงครามได้ไปตำหนิ ประเทศที่มักขี้นกขี้บอกมวินาศพิว้า จะเสียพระราชบัลลังก์ และรัฐบาลสิงคโปร์และสหรัฐมาลายูมีรัฐมนตรีเป็นจีน ซึ่งเราจะวิจารณ์ต่อได้โดยฉบับหน้า ▲

๑. เล็กตึงดีกว่าเลือกนอน

ต่อจากหน้า ๑๗

แต่เขากลับเอาหนกที่เขาได้กระทำไป
นั้นเป็น “บุญคุณ” ต่อประชาชน ประ
ชาชน คือใช้หนี้บุญคุณของเขาด้วย
การเลือกเขาเป็นผู้นำราษฎร ราษฎร
ทั้งหลายเขียนข้ายาคิดถึง ไปตามถนน
หนทาง (ที่เทศบาลนครกรุงเทพ 7 มี

หน้าที่ทำการขยายหรือซ่อมตามหน้าที่
อยู่แล้ว) ทวีป มอญมอญก๊ก "เจริญ
ตา" หาน้อยไม่.

เฮาละ! โทไหนก็จ้งเลือกตั้งกัน
ทั้งทีแล้ว ผมขอกราบเรียนท่านประชา
ชนพลเมือง (ดี) พระเดชพระคุณทั้ง
หลายผู้จ้งเลือกจ้งพนิจพิศุหนัา และ
ใจคอของผู้สมัครให้ด้เสียก่อน เฮา
ทั้งหลายใครคิดให้ว่าจ้งเลือกใคร นึก

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ตั้งแต่เช้าจนถึงค่ำ
ที่หน่วยงานๆที่เขาเขียนขายของไว้และ
ไปรษณีย์ "นอนหลับกับสิริ" เสีย
เล่าบ้านเมืองของเขาจะได้ "ลองเป็น"
ประชาธิปไตยโดยจริงจึงดูเสียมัน เพราะ
ไอ้ที่ผ่านพ้น (เคาะหึหกรม) มาแล้วมัน
ทำให้ประชาธิปไตยมันแท้ และต้อง
เดิมใหม่ เหมือนยาปลอมมันเข้าไปโดย

และขอให้สิทธิของประชาชนเลือกคน
ที่เข่าพึงจะเป็น "ตัวแทน" ของที่
ได้แก่แล้วกันและทั้ง "พี่น้อง" ที่จริง
หนักก็ด้วย เวลาไปถึงหน่วยก็จะคน
แล้ว หากมีใครมาถามว่าเลือกอะไร
เท่าไร? ต้องบอกว่ามีผู้มาให้เสียก่อน
ว่าเขาถามเพื่อประสงค์ใด เพราะ "นัก
เลงอินทผล" มีมาก ปะปนกันไป เรา
อย่าไว้ใจทางยาวว่าใคร จะใจจริง

เราพึงใช้สิทธิตามหน้าที่ ของประชาชน
ของเราเกิด บ้านเมืองจะได้อยู่เย็นเป็น
สุขปราศจากทุกข์เข็ญ และมาก
หลายไปด้วย "กลโกง" อย่างในทุก
วันนี้. ▲

ไช-บาดาล.

□ **วิทยาการ**

ต่อจากหน้า ๒๓

ครั้งนั้น จึงไม่มีใครกล้าขอมรภัยและ
นำมากันกว่าต่อ.

ห้ามหลังจากนั้นมาแล้ว ดร.ดิ
คินสัน กับวิจิตร วิชาญ กับดร.วิจิตร
นาค ข้าราชการเสกต่างส่งประจำหัว
ขาลย์โคตมัย ให้ไปอ่านพจนนิต
กร.เพื่อสมานเขียนไว้ด้วยนั้นเกิดส
ใจนั้นมาจึงได้คนไปค้นคว้า หา

३३८

วิจารณ์การเมือง

โดย “ศราภย์”

สำนักพิมพ์ คลังวิทยา จกทิมพ์

■ นักเขียนบทความอาวโธท่านนี้ เป็นที่รู้จักกันดีว่าทบทวนเมืองนานมาแล้ว จนถึงยุคปัจจุบันนี้ ปากกาของท่านไม่ใช่อุปหยา แต่เป็นปากกาการณืความจริง เพราะท่านยึดอุดมการณ์และความจริงเป็นหลักฐาน.

วิจารณ์การเมือง ของ “ท่านศราภย์” ผู้ทำให้ผู้สนใจในวิกฤติ-การความเป็นไปของเมืองไทยเราในปัจจุบัน และความเป็นไปภายหน้าว่าจะดีเลิศสักแค่ไหน ยังใกล้จะถึงยุคการเลือกตั้งกันใหม่นี้ ตลอดจนความผันผวนทางการเมืองในต่างประเทศทั่วโลก.

ประเทศไทยเราจะต้องการประชาธิปไตยที่แท้จริง ซึ่งท่านทั้งหลายย่อมจะทราบได้คือว่า การตั้งพรรคการเมืองขึ้นนั้น เพื่ออะไร เพื่อเรียกความเป็นประชาธิปไตยและต้องการเป็นไทยอย่างแท้จริง แต่ละพรรคนั้นย่อมแตกต่างกัน เช่นพรรคเสรีมนักศิลา พรรคประชาธิปไตย ๑๓๕ ตลอดจนความคิดเห็นของพรรคซึ่งมีหลักการแตกต่างกัน

เหตุการณ์ภายในประเทศ ความเห็นของ พลฯ ป. และ พลฯ ๔ คอง การเป็นอยู่ปัจจุบัน การเลือกตั้ง ลางร้ายของการเลือกตั้ง.

วาทะของท่านอธิปติกรมตำรวจ คำสัมภาษณ์ของ พลฯ ป. และ พลฯ ๔ รมช.ที่คัดค้าน การเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๔๗๕ ยุคปัจจุบัน.

เหตุการณ์ต่างประเทศ สมรรถภาพของทูตอเมริกัน ลอว์เรนซ์ อินโดนีเซีย คำวิจารณ์ประชาชน นโยบายต่างประเทศกับประชาชน เผด็จการแฟรงโก เมฆหมอกแห่งสงคราม นักเรียนการเมือง ฯลฯ.

หนังสือเล่มนี้ เขียนอย่างตรงไปตรงมา เบิกเสบ ทว่าอ่านได้ยาก วิพากษ์วิจารณ์การเมืองทุกแง่มุม ตลอดจนภายในประเทศและต่างประเทศอย่างละเอียด.

ท่านนักอ่านหนังสือทั้งหลายไม่ควรพลาด ข้าราชการ นักการเมือง นักประพันธ์ พระภิกษุสามเณร ตลอดจนพ่อค้าและชนชั้นทุกเพศทุกวัย ควรมีไว้ประจำตัวท่าน เพราะจะทำให้ท่านได้รู้ความจริงทางการเมืองทุกแง่มุมแล้ว หนังสือเล่มนี้ยังสามารถชี้ข้อให้ท่านค่าเหตุการณ์ที่จะเป็นไปภายหน้าได้ถูกต้องและแน่นอนอีกด้วย

หนังสือปกแข็ง เด็นทอง หนา ๔๐ กล้วยกมปีหุ้มนอก พิมพ์ สอดสีอำมบนางมดา ราคาเล่มละ ๓๐ บาท บัดนี้กำลังลดราคาพิเศษเพียงเล่มละ ๒๕ บาท.

สั่งจองได้ที่
สำนักพิมพ์คลังวิทยา ๑๑ ถนนเฟื่องนคร ลีก็เจ้าขิงข้า พระนคร
สำนักพิมพ์คลังวิทยา สาขา ๕๕, ๕๙, ๓๒๐ นาคระเซม พระนคร

นักปฏิวัติ!

นวนิยายการเมืองเรื่องเอกของผู้แต่ง “ระย้า”

- เขาเป็นนักปฏิวัติคนหนึ่ง รุ่น “๒๔ มข.”
- เขาเข้าใจว่า การปฏิวัติ คืออะไร
- แต่เพราะเหตุที่เขาเข้าใจว่า การปฏิวัติ คืออะไร เขาจึงปะทะกับนักคิดอำนาจอย่างที่จะเอาชีวิตไม่รอด.
- ชีวิตคือการต่อสู้! แน่อน, เขาต่อสู้เพื่ออุดมคติของการปฏิวัติ, ไม่ยอมถอย, ไม่ยอมทอศทั้ง.
- เขาไม่ยอมแต่งงาน เพราะเขาต้องการทุ่มชีวิตทั้งชีวิตให้แก่การปฏิวัติของชาติไทย.
- แต่แล้วเขาก็ได้พบนักปฏิวัติที่มุ่งแต่ลุ่มลุ่มอีก และยังขี้เขาย่างรุนแรง.
- เขาถูกยิงถึงใจได้กิน อันเต็มไปด้วยความรักที่ราวความล่าเขาถูกทุกคนแห่ง.
- เขาพออะไรที่ได้กิน? สวรรค์หรือ? เป็นไปได้หรือ ที่ได้กินจะมีสวรรค์?

ลัด กรมะโรหิต:

คอยให้ท่านทราบว่า เขาพออะไร ที่ได้ป้อพิของเมืองไทย, และเขาจะทำอะไร การปฏิวัติของเขาจึงจะสำเร็จ, หรือว่า เขาจะพบแต่ความล้มเหลว อย่างที่ “ผู้เสียสละ” ของชาวมุขย์ ได้พบมาแล้วด้วยหัวใจที่เหล็กกล้า เพราะความขัดแย้ง.

อ่านคำตอบมากกว่า ๒๐๐๐ หน้า จากปากกาที่แกร่งกร้าว

บอง

ลัด กรมะโรหิต

หนังสือปกแข็งเงินทอง ขนาดมาตรฐาน ปกหุ้มพิมพ์ สีอำมบนันเป็นพิเศษ สั่งจองแต่บัดนี้ ได้ราคาพิเศษเล่มละ ๒๕ บาท คำสั่ง ๒ บาท.

บทวิหังชัษนุ

๑๑ เด็ดคดีแดง

ต่อจากหน ๑๐

“มนุษย์เรามีอยู่เป็นจำนวนมาก ที่จำเป็นต้องกิน เพื่อความหิวกระหายของผู้นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ซึ่งนับถือศาสนาของเรา”

จากคำพูดประโยคของเขา เขายกตัวชี้ว่าเธอโหม่ดิ้อ ชายหนุ่มผู้หนึ่งสามีของเธอ และเกิดความหวังว่าเขาจะเป็นพี่ชายของเธอโดยทางใดทางใด ในศาลข้างหน้า ความประหลาดประหลาดที่เขาคิดอยู่เมื่อว่ายังมีอีกชนเพราะความไม่เข้าใจกันระหว่าง เขากับเธอ ก็คือว่า สวรรค์ขาดไป

บุคคลที่มีความรักแท้กับเธอ เขายกแขนที่สั่นๆ ภายใต้อบรอยหัวใจของเธอ คือ คุณชายของเธอเอง

“มือข้างไหน แสงงานกันยังมี”

บทวิหังชัษนุแล้ว เธอคิดใหม่ว่ามัน

จะทำให้เธอได้ไว้วางใจอย่างใจเขา”

เขาพูดกับเธอในนัยยะว่า หลังจากคุยกันด้วยถ้อยคำที่ตรงไปตรงมา เธอก็ยังไม่มีความชัดเจนคำพูดของเขา “มันไม่ใช่”

โกนนั้น พักใจแคบๆไป ในที่สุดความปรารถนาของคนเหล่านั้น ที่ให้มันแก่

งาเกียวกี้ ต้องถ่วงระโห่หม่หลานเท่านี้เอง มันทำให้มันยากกว่าคนอื่น

หรืออีก” มารดาของประโยคด้วยน้ำเสียงอันแสดงความชื่นชม “วังงู และ

คนอื่นๆจะเป็นลูกของนายอะไร คนหนึ่ง กูจะสาธุใจไว้ว่า คนเราจะมีบุญหนักศักดิ์ใหญ่มากเพียงไร การ

เอาคนใดคนหนึ่งที่มีมาเพียงนั้น จนในบางครั้งเขาได้ทำชั่วๆ ตัวเขาเองเป็นเหตุ

ทำให้เสียเสีย

ถ้าหากเราจะมีอายุยืน ๒๐ ปี สามีของเธอมักจะไม่ค่อยได้เสียใจเพราะเขาเพียง

เวียนกลับเข้ามาหาเมืองหลวงเมื่อปีถัดมา และกลับมาพร้อมกับหัวใจที่โล่งใจ เขาบอกเธอว่า เขาเองก็ไม่ได้เลวร้ายอะไรทั้งนั้น ทั้ง

หมกมุ่นเรื่องอะไรไปอยู่

“เธอก็รู้แหละตัวเองเป็นเรื่องราวที่ชั่วๆ โดยเธอจะเข้าใจหรือหาไม่” เธอพูดด้วยเสียง

ชีวิตที่มั่นคงมาก เธอเป็นเด็กที่เติบโตมาด้วยความดีความชอบที่เธอได้รับ และเพราะการสละสิทธิ์

ที่เธอได้ คือสิ่งที่เธอได้แลกเพื่อที่จะได้ความเข้าใจกัน คือว่าเธอได้แลกกับมันแล้ว” เธอถามเขา

“นี่ก็เหมือนกับเธอ” เธอพูดกับเขาด้วยเสียงที่จริงจัง “เธอคิดว่าเธอได้แลกกับมันแล้ว”

เธอพูดกับเขาด้วยเสียงที่จริงจัง “เธอคิดว่าเธอได้แลกกับมันแล้ว”

เธอพูดกับเขาด้วยเสียงที่จริงจัง “เธอคิดว่าเธอได้แลกกับมันแล้ว”

เธอพูดกับเขาด้วยเสียงที่จริงจัง “เธอคิดว่าเธอได้แลกกับมันแล้ว”

เธอพูดกับเขาด้วยเสียงที่จริงจัง “เธอคิดว่าเธอได้แลกกับมันแล้ว”

ไม่ยอมแพ้” ยังไม่ยอมแพ้กันทุกที

คนเดียวกันหรือแล้ว” มารดาถามว่า

ด้วยคำเสียงอันหนักแน่น มันก็ยังคง

และพร้อมกันแสดงให้เห็นว่า ไม่มี

อะไรมาเปลี่ยนแปลง ความประสงค์

ของเขาได้

หญิงสาวเอ๋ยเมื่อไปยึดมั่นแนบของ

เขาอย่างนั้น แล้วกล่าวด้วยเสียงยาว

ว่า

“ฉันเองก็พร้อมแล้วเหมือนกัน

ขอให้เราไปใช้กันเสียก่อน ที่นั่นมีอะไร

มัน”

ชายหนุ่มเมื่อไปหาภรรยาของเขา

เขา ด้วยสายตาที่มองด้วยความรัก ความ

นัยอันอย่างสูง และด้วยว่าเขาเป็น

ผู้ชายที่มีโชคมาก ที่เคยมีเพื่อน

มาเป็นภรรยา พลางยิ้มหัวเราะ

ของเธอมักจะมองไว้ด้วยรัก และพูด

คำอำมหิตที่ต่างไปอย่าง

ท่านเรียน ENGLISH ได้แน่นอน!

วิธีใหม่ - ทันสมัย ทำให้การเรียนง่ายขึ้น
ไม่ต้องท่องศัพท์ที่จำไม่ได้ เป็นภาษาเรียนที่สนุกสนาน
เกิดผลทันที ทันที...

การเรียนโดยวิธีธรรมชาติ
เหมาะกับการเรียนด้วยตนเอง แต่วิธีนี้ที่เขียนแบบสำเนาออกให้

ท่านออกเขียนได้คำพูดด้วย
ท่านจะได้รู้การควมหมายที่แท้ และปราศจากความผิดพลาด

The Nature Method Institute Europe

รับรางวัลโดยศาสตราจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาแห่งยุโรป....
อนุโลมรางวัลนี้ให้แก่ผู้สำเร็จ

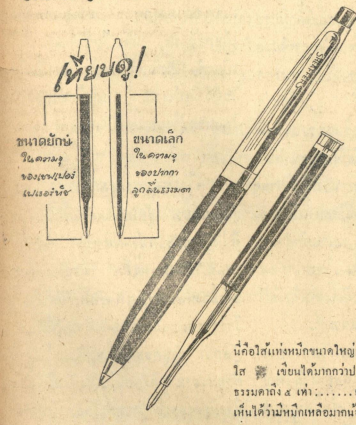
ขอรับเกียรติให้เป็นผู้ โดยทางกลั่นความในหนังสือเล่มนี้ให้...
The Nature Method Institute ผู้ป.๓.๓๓๓ ถนนนคร

ที่
ที่
(โปรดเขียนชื่อคุณ) I. W. ๑

คุณพอจะ: ปากกาเหล็ก ที่ติดๆ แล้วเงียยัง?

ปากกาเหล็ก เฟล
เฟอร์ เฟเธอร์ทัทช์
เขียน โดย ไม่ ต้อง
กดมือแน่นด้วย คุณจะ
พอใจในความ "เบาหัว"
เมื่อเขียน ด้วย ปาก กา ลู ก
ลีนนี้ ... ง่ายคาบ ... เรียบ
รื่น ... และสะดวกยิ่ง

ปากกาเหล็ก
SHEAFFER'S
Feathertouch
เขียนได้มากกว่า ปากกาเหล็กธรรมดา
ถึง ๕ เท่าตัว

บริษัท มอร์เนียว จำกัด
ถนนสีลม

นี่คือปากกาเหล็กที่มีน้ำหนักเบาที่สุด
ที่ ๒๘ กรัม เขียนได้มากกว่าปากกาเหล็ก
ธรรมดาถึง ๕ เท่า ... คุณจะสามารถ
เห็นได้ว่าปากกานี้แตกต่างจากปากกาอื่น

SPM/SC/367

ไท-สิปตาเซ

ขนาดหนัก ภายหลังนั้นขี้ตัวไป. เขา
ก็เปลี่ยนนิสัยเป็นคนละคนจากหน้ามือ
เป็นหลังมือเอาทีเดียว จากคนหนุ่มที่
เต็มไปด้วยความโล้น ทุเลอทะยาน
กลายเป็นคนพละซื่อสัตย์ให้ผ่านไประยะ
หนึ่ง ด้วยการคบหาอยู่กับพี่สาว เทียว
กลางคืนดึกๆ และทุกครั้งก็กลับเป็น
ต้องพาเอาความเมา อย่างขนาดหนักมา
ด้วย เกือบคำพยานยืนยันความบก
พร่องของตัวเองว่ามีอะไร แต่เขาก็ไม่
สามารถมองเห็น คนเราหากมองเห็น
ความผิดของตัวเองได้ มันก็เป็นผู้
ละอายใจเท่านั้นเอง.

ทุกครั้งที่โกธเขียนยังไม่ยุติแล้ว
เธอเป็นหญิงสาวที่สุภาพอ่อนหวาน ละ
มุนละม่อมอ่อนน้อมทุกที เป็นภรรยาที่
เคารพเชื่อฟังสามีและอยู่ภายใต้บังคับ
สามีทุกประการปฏิบัติหน้าที่ของภรรยา
ที่ภรรยาไม่มีข้อพิพาท แต่เธอไร้อำนาจ
ให้สามีของเธอเป็นชีวิตครอบครัว. สิ่ง
เหล่านี้ทำให้เธอรู้สึกไม่พอใจกับ
การทำหน้าที่ของเธอ. เกือบทุกที
แต่ก็ยังคงกลัวความไม่พอใจของสามี
ไว้อย่างมากเป็น ชีวิตคู่เป็นสิ่งที่ยากยิ่ง
หนักขึ้นทุกที. อีกทีเธอไม่มีความ
สงสัยอะไรอยู่แล้ว ในสิ่งที่สามีทำ
ชายที่รักแต่งงานครองชีวิตคู่ จาเป็น
เกลียดชัง ที่จะต้องใช้ชีวิตคู่มาก่อน.
หลาย ๆ คนที่เธอเคยรู้จักก็ประสบกับ
ในข้อนี้และรู้สึก ว่า ภายหลังการระ
งัวไหม้เหล่านั้นผ่านไปแล้ว (มันจะเป็น
เวลายาวนานเท่าไรก็ตามแล้วแต่ความม
ริทธิ์ของบุคคลนั้น) ผู้ชายเรามีใช้ต้อง
การภรรยาที่มีความสวย, สวย และ
ฉลาด. เขาก็ต้องการมากกว่านั้นในการ
ที่จะใช้ชีวิต คู่. ประเด็นที่เธอเคยบอก
ของเขาคือการอยู่ และดำเนินไป โดย
รวมนั้นเป็นปกติ. นั่นคือความเย็นเฉียบ
แต่เป็นความเย็นที่เธอไม่ชอบใจ
มากเท่าที่เป็นเสีย และผู้หญิงก็เช่นเคย
กัน. เธอต้องการผู้ชายที่ลึกซึ้งและเป็น

ผู้รักกันมากกว่าชายที่หัวหัวและมา
เป็นสามีของเธอเธอได้เคย โลกมนุษย์
ระมือน้อยกว่าปกติ สักทีมันล้นนัย
คน. จะไม่อะไรมาอยู่เสียดความจริง
อันนี้ มันจะเป็นความจริงอยู่เช่น
ความเท่าเทียมกันเป็นเจ้าของแห่ง
ความสวยงาม และผู้ชายเป็นเจ้าของ
เพศแห่งความแข็งแรง. หรือความ
เท่าเทียมกันมีขึ้นในภาย ทั่ว มากกว่า
ผู้หญิง.

แต่อย่างไรก็ตาม. บนทางชีวิต
อันจริงใจของเธอก็เห็น คนที่แสดง
คงครองชีวิต อยู่ด้วยกันเรื่อยมาใน
สภาพเดิม สภาพที่คนทั้งสองไม่ยุติ
ว่า ต่างก็ใช้ความอดทนเป็นอย่าง
ยอดเยี่ยม และในคืนหนึ่งวัน สามี
หนุ่มของเธอ คู่มือของเธอที่ยืนก่อน
ออกไปในวันก่อนนั้นแล้ว บ้างวัน
เธอไม่กล้าให้พบนัยเขา ในคืน
เจ้าก้นไปทำงานเท่านั้นเอง. และ
หลาย ๆ วันที่เกี่ยวกับเธอไม่เคยพบหน้า
คำคำของเธอเขา ามในบางขณะก็
กลัวกลัวว่า เธออยู่แต่ถ้าจริง ๆ ถึง
มีที่คนในชีวิต อีกแต่ถึงอย่างไรก็ตาม
นั่นก็แค่ในแง่แรก ๆ บทบาทของลูก
เวลาที่เราต้องทำสิ่งนี้ดี เกือบทำ
เกือบครบทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นชายหนึ่ง
หญิงหนึ่งคู่ครองคนแรกที่เป็นสายส
พันอันสำคัญ ซึ่งเห็นด้วยรักใจใน
บางครั้งก็เกิดมีเด็กเป็นลูกนอกสม
ทางไปแต่ให้สติมา และช่วยประค
ประคองนำพาไปข้างหน้าและกันไว้ให้
ถึงถึงแก่กลายไปโดยง่าย.

มันที่เธอพอจะรู้มันจะไม่ให้คิดมันแ
มันเป็นเรื่องที่เธอทำไม่ได้แต่ถึงอย่างนั้น แต่
มันคือสิ่งที่เธอสามารถจะ ทำมันได้ใหญ่ ๆ
อยู่ภายในนั้น ๓๓ แห่งชีวิต. มีความร่วมมือ
อยู่ตลอดเวลา เธอเป็นเด็กที่พอจะรู้เรื่อง
บางอย่างที่เธอไม่รู้เรื่อง. เธอเป็นเด็กที่พอ
จะรู้เรื่อง เธอคือคนที่เธออยู่ภายใต้มันไม่ใหญ่
ในวัยเธอแล้ว ทำให้เธออยู่ภายใต้มันไม่ใหญ่
เรื่องชีวิตของเธอที่เธออยู่ภายใต้มันไม่ใหญ่
ทำให้เธออยู่ภายใต้มันไม่ใหญ่. เธอเป็น
พาลน้อยที่เธออยู่ภายใต้มันไม่ใหญ่. เธอเป็น
เจ้าก้นที่เธออยู่ภายใต้มันไม่ใหญ่.

ยุควิชชิตยาร

เขย่นที่เหตุการณ์อันยิ่งใหญ่
อุบัติขึ้นในชีวิตของเกออร์ก เขาเฝ้าลูก
ทั้งสอง เขาไปเดินเล่นในสวนเช่นเคย
เมื่อเห็นลูกโตพอจะเล่นแล้ว เขาก็
ทุกทีนั่งลง บนพื้นหญ้าที่สะอาดสะอ้าน
ภายใต้ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งสายกิ่งอันสาข
ลงตามมีผลอยู่ดกเต็ม ซึ่งในบางครั้ง
มองคล้ายข้าว มีผลเช่นมาจากไม้
พุ่มนี้ ธรรมดาละมุนเย็นซึ่งมีใบหยก
มาเสมอๆ ให้แฉ่งไวถึงก้านอันเขียว
เล็กของมันอยู่ไปมา มันเป็นทัศนภาพ
ที่น่าอยู่ ในขณะที่ยังเด็กเล็กๆ ที่กำลัง
โตเต็มมาหากันตนเองของสระน้ำ แล้ว
หายไประบายชำระ ที่ปลายเท้าของ

เธอเขย่นไป ในขณะเดียวกัน
ก็มีเสียงหัวเราะของเด็กๆ ทั้งขลุ่ยของ
หลิ่ง ถั่วถั่วเสียงที่ขอลดถึงความเมื่
ยานสรวลไป เกออร์กคำคำกับกระมอง
เห็นว่า มันกำลังวิ่งไล่ตามหลิ่งกลิ้ง
ลูกเล็กๆ เหล่านั้น ซึ่งก็เริ่มกลิ้ง
จากปลายเท้าของเธอ ออกไปกลางสระ
น้ำ เมื่อปล่องความนึกเรื่องปล่อยไป
อย่างพาทุกพามาในใจ ในที่สุดเขา
ความนึกเหล่านั้น มันก็นำเธอทวนกลิ้ง
ไปสู่สภาพเหมือนเป็นเด็กเล็กๆ ที่กำลัง
วิ่งเล่นอยู่บนลานบ้าน ภายใต้ต้นไม้ทุก
และถนัดกับความสุขของเธอไปเป็นลึกลับใน
ทั้งแห่งความนึกนั้น เกออร์กก็ไม่มอง

เห็นภาพเหตุการณ์แต่โดยๆ จิตตวิ
ของเขาค่อยๆ เห็น เริ่มค้นจากภาพ
ของเกออร์กที่ขลุ่ย ลูกคนหนึ่งวิ่งไ
เข้า เรือใบเป็นกลุ่ม จากภาพหนึ่ง
แล้วก็ถูกภาพหนึ่ง...จนกระทั่ง เกออร์ก
คำพูดที่เรียกชื่อ ซาบซอบจากใจออกมา
เกออร์กมองดูลูกใน และกำลังทำอะไร
อยู่ เธอรู้จำหรือเปล่าวว่า มันกำลัง
คิดถึงเธอ และเชื่อว่าเธอคงเคยเท่า
นั้นที่ช่วยให้นึกขึ้นไปได้จากทุกข
ระทมในวัยเยาว์บ้างแล้ว

ฉันขอเห็นแล้วว สิ่งใดตาม
เหล่านักที่กระหวั่นเฉยๆ ซึ่งกำลังลึกลับ
ไปออกจากที่งานนานพันลันดักถูก
ร้อยอันแท้จริง แต่ช่างน่าปลาใจอะไร
อย่างนั้น ชีวิตของเธอแม้แต่ความรุ่ม
ร้อนนั้น! แต่ทุกสิ่งก็กลับใจตามหลัง
คลื่นลูกเล็กๆ ที่ เข้ามารดปล่อยเท้าของ
เธอ ขณะนั้นเธอเห็นว่ามีความหวังที่
หมดที่มีอยู่สิ้นสลายไป อย่างไรก็ดีมันจะ
กลิ้งหัวให้ถอย เกออร์กช่วยในท่าทาง
กับน้ำมือด้วยเท้าของเธอปรักไว้

"ฉันไม่เคยคิดว่า ชีวิตจะเป็น
สิ่งที่น่ากลัวอย่างนี้เลย!"
นักพิมพ์ที่โด่งดังเหตุการณ์อัน
ร้ายแรงก็เกิดขึ้น โดยที่เธอไม่ทัน
จะมีโอกาสป้องกันได้ ลูกชายอายุ
๓ ขวบของเธอ กำลังวิ่งไล่ลูกฟุ
บอลที่กลิ้งไปทางสระน้ำอย่างเร็ว
เร็วพร้อมๆ กับลูกฟุตบอลก็ตกลง
ไปในสระ ร่างของพ่อหนุ่มน้อยกลิ้ง
ไกลคิดตกลงไปด้วย และจมหาย
ลงใต้ดินหนา อันเชือกยื่นใส่
เหมือนกระชาก

"แม่จ๋า! แม่จ๋า!"
แม่หนุ่มน้อย กับพวกเด็ก ๆ ส่ง
เสียงร้องกันด้วยความตกใจ ▲
(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

ชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๕
ผู้ชำนาญการแผนผังของโลกมีเพียง ๒ ที่
บริษัทธนาคารลัทธิศักดินา และผู้
ชำนาญการเศรษฐกิจ ของกระทรวงการ
คลังอธิบดีเช่นกัน

แต่ลึกโดยนัยกับความจริง ข้อ
หนึ่งว่า, กฎก็ต้องการเงินในไม่ช้า
สำหรับชาติให้กู้เงิน ของธนาคารโลก
ในสมัยของเรา เช่นประเทศไทย
เมื่อต้นความจำถึง ขอลูกเงินในยุ
การรถไฟ เขาก็ขืนยืมแล้ว, ระก้อง
แยกการรถไฟ ออกเป็นองค์การอิสระ
ไม่ให้รัฐบาลเข้ามาข้องเกี่ยวกับ
กิจการ, ทุกอย่างจึงเรียบร้อย

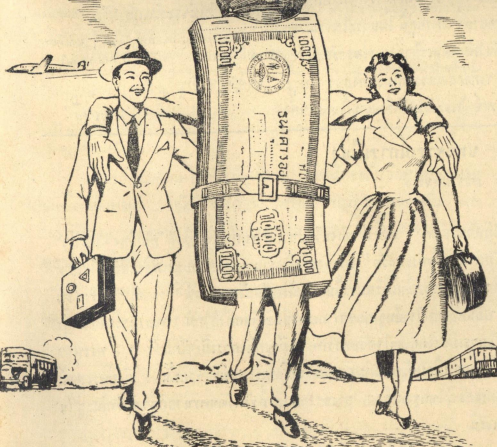
อย่าเข้าใจกัน, เมื่อสิ้นสมัยระ
มาณ ค.ศ. ๑๙๒๕ (วันที่ ๑ กรกฎาคม)
ธนาคารโลกให้ประเทศไทย กู้ รวม
๕๓๐๐๐ ล้านบาท ภายหลังเป็นจำนวน
ทั้งสิ้น ๒,๕๐๐ ล้านเหรียญดอลลาร์
โดยเฉพาะอเมริกา กับญี่ปุ่นเป็นหลัก
บุญคุณของธนาคารโลกนั้น อย่างมาก
เพราะอเมริกาให้กู้เงินในอัตรา ๓๕
ล้านเหรียญเพื่อสร้างเขื่อนที่แม่น้ำ "คิม
โมคา" (Damodar) เขื่อนแห่งเดียว
และเมื่อกลางเดือน มิถุนายน ๑๙๒๖
แต่ที่ใดก็หนีไม่ได้ในที่สุดก็ใช้ ๑๕
ล้านเหรียญเพื่อสร้างโรงงานถลุงเหล็ก
ของบริษัทยา คาตา ไรร์อันและสันติ
ประณี (Tata Iron Steel Co.)

ชื่อนี้ ไมริค แบล็ค เป็นชื่อที่อยู่ใน
โลกสมัยนี้ เขาพูดที่พูดจริง มีนักคิด
หรือหลักปรัชญา และวิธีดำเนินโดยประ
การโลก แบล็คเป็นเหมือนชายที่ฉลาด, เบิก
บาน, มีอารมณ์ขันและพูดให้คนอื่นฟังเสมอ
รสนิยมในเรื่องอาหารของเขา หลักในการประ
การของเขาคือ ที่เมื่อแลเห็น ความจำเป็น
เขาจะไปจับเงินและเงิน ๆ ขึ้นเป็นชุดเล็กและ
ประจักษ์ชัดถึง การธนาคาร, แบบฉบับ บทประ
พันธ์ของบลิค (Balzac) นักเขียนเรื่องนาม
ของฝรั่งเศส และชื่อที่บลิค (Bourbon)

ปัจจุบันธนาคารโลก ภายใต้
การบริหาร ของประธานกรรมการผู้
มีวุฒิสมาชิกอเมริกันทั้งสิ้น ๕๔ ประเทศ
ยุโรป อเมริกา แอฟริกา มีที่กระตือร
ร้อนเงินจากเขาโลกที่เรียกว่า

"ปัญหาการพัฒนาการทางเศรษฐ
กิจ เป็นสิ่งสำคัญแก่ประเทศทุกประ
เทศในโลก วิธีที่ดีที่สุดสำหรับช่วยเหลือ
ชาติที่ล้าหลังทั้งหลายก็คือ การให้
เงินในรูปการค้า เพราะจะทำให้ประ
เทศผู้ที่มีความร่ำรวยในระบอบทุนนิยม

๗๖ ตัวแลกเงิน เพื่อเดินทาง

สดวก . ปลอตรัย

ติดต่อได้ที่ ธนาคารออมสิน ราชดำริห์และพระนคร

คิดดูสิว่า
คุณจะมีใจ
ได้อย่างไร...

เซฟเฟอร์ ส่นอ์เกต จูดขาว

ปากกาหมึกซึมชนิดเดียวในโลก
ที่สบหมึกโดยไม่เปรอะเปื้อน

ปากกาหมึกซึมชนิดเดียวในโลก
ที่สบหมึกโดยไม่เปรอะเปื้อน

บริษัท บอร์เนียว จำกัด

๔
ถนนสี่สาย

SPS/1M/BCL 567

ทุนไปในตัว อีกทั้งจะทำให้เงินที่กู้ยืม
ไปไม่มีวันสูญ ทุกประเทศจะนำ
ไปจ่ายลงทุนทุกอย่างฉลาด และรอบคอบ
เพื่อให้ได้มาซึ่งผลกำไร อันจะก่อปร
โยชน์อย่างเที่ยงธรรม แก่ผู้ให้กู้และผู้
ร่วมกัน โดยสมบูรณ์แบบที่สุดที่ส
บาย”

เรื่อง รบมณีย.

□ ในสนาม

ต่อจากหน้า ๒๐

ลูกศิษย์และลูกน้องแหละ คือ ที่ให้
สามารถพักฟื้นเศษ ขนทราย เป็น
เลื่อมเงาบนผดผตามกุดที่ขึ้นแน่น
ผวยผดกุดใจไปตาม ๆ กันลดถน
มีใบเตยรมเพื่อลูบหรือเมื่อกดพล.
ค.ท. พืช กล้วย มะพร้าว กิ่งกระสม
ไม้ซ้าหรือใบากที่กดกรรมกรรม
“วันนั้นมวย” เลื่องเลิดในทางกบ
โยนเงินให้ที่ที่สามารถ พากันสม
เศษเพราะมูฮั้ว ไม่เพราะใครมาพบ
กันอยู่ในโลกนี้ เพราะมีสิ่ง
ทั้งที่สัสมันนั้นมูฮั้วกับสัสมัน ทั้ง
ไร้วัดวันไปให้กันมูฮั้ว โขยง

นักมวยจากต่างประเทศ มาชกกับสำ
มารทหรือสมีเทศ เมื่อคณะกรรมการ
“วันนักมวย” เขาคิดถึงกิจทางนัก
เช่นนั้นนักเขียนเรื่องชวชยันไม่ได้นัก
แต่เวอร์รวม ของนักมวยทั้งสองก็แล้ว
กัน.

สมมติว่าเหลือเกินว่า นักมวยทั้งสองคนนี้คือ
สามารถเอาชนะกันได้ในเวทีโลกจนเป็นที่ประ
ทับใจ, อนาคตที่แท้จริงน่าจะพึ่งพิงอยู่กับโลก
หนึ่ง และต้องเป็นไปเช่น ๆ ก็คือทั้งนี้ทั้งนั้นก็
จะตามดูกัน ซึ่งจะต้องเป็นไปในวันที่ ๑๖
เดือนนี้ก็ต้องไปดูต่อด้วยตามสนามมวยมาก
ตามสะดวก เพราะผมมองในขั้นนี้ของหลาย ๆ
นักมวยและอาจจะชนะไปก็ได้อีกเพราะ
นักกีฬามวยสมัครเล่นนี่ว่า ผมเห็นว่าเหลือเกิน
ว่านักกีฬาสามารถจะต่อสู้ได้เหมือนกัน เช่น
ปะทะ อุตุ คือต่อสู้จนกระทั่งเข้าเป็นเวทีจริง
การรวมการสมัครเล่นเข้าเป็นไปเช่น

ผมมองไม่เห็นเลยว่าทำไมหนอ
คณะกรรมการมวย “วันนักมวย” จึง
โกล้งผลเลิศชั้น “พหุ” เช่นนั้นก็
รู้ ใด ๆ พอรู้ว่าสมเคสเซอร์ชกกับ
สามารถทำางังงั้น และร้องไปตาม ๆ
กันว่า “ไม่ น่าจะทำเลย !” ...

เอาละครับ.วันนี้ผมพูดกับคุณ ๆ แต่เพียง
เท่านั้นก่อนนะครับ เอาไว้อีก ๓ วันมาคุยกันใหม่
อีก สวัสดีครับ. ▲

“นายเซ็น”

๑ ข้าราชการการเมือง

ต่อจากหน้า ๕

ขลุ่ยสี่ดวงแก้ว และโถงวงเงินไปโลกแก้ว จันทนังสีเทพ "คนเมือง" กล่าวว่
 "การเวียนขลุ่ยพันพรรษา" พระเจ้าเสด็จนิมนทาม้าขลุ่ยและเสด็จธำว่าไปไซท
 ซึ่ง ส.ส. พระอริยเทวีบรมชนกเจ้าไปไซทกระสงฆ์ เราเห็นว่าพระสงฆ์
 ทำเนียบขลุ่ยในเนืองภูเขา เพราะสถิตลือกอกไม้มี อ่างพระสงฆ์มาขลุ
 กัณหาเมืองโดยเสด็จขลุ่ยพันพรรษาเมืองทั้งกัณหาเมืองไปแล้ว พระพุทธ
 ศาสตราเสด็จด้วยคนหมกคัณหาเมืองขลุ่ยพันพรรษาขลุ่ยพันพรรษา
 สมณศักดิ์ โถงวงเทพ ฯ ขางาวามและกัณหาพันพรรษากัณหาขลุ่ยพันพรรษา
 ๑๐๐๐๐

ทั้งหวัชระเขมรกับ โปสเตอร์พิมพ์สีสวยงามมาก ซึ่งไม่เคย
เห็นในจังหวัดอื่น มีรูปต่างๆ ไทยเฉพาะรูปโรงเรียนที่หาพินิจกันก่อน
ถึง ๓ เท่า และรูปยุคที่ผสมไทยจีนเข้ากันจนถึง ๔ เท่า ทั่วเขตภาค
คำกันนี้ไม่ทราบว่ามีอีกที่ไหนจะหาเจอได้หรือไม่ ถ้าถือสถิติก่อนเวลา
ประจักษ์ ก็แปลว่าจังหวัดนครราชสีมาได้มีการการศึกษาเลย ถ้าถือเวลา

ต่อจากหน้า ๓๔

ไม่ใช่รักคคงเดิมของเธอ เสียแล้ว
 เขาไม่ได้เอาใจใส่ในตัวเธอ แต่อย่างใด
 เลย เขากลับตอบว่า “ยังไม่กลับ,งาน
 ยังไม่เสร็จ”

“ไปรคเกิดรอด ทาฉฉฉฉฉฉ
บ้านเดยวน”

สตีเฟนเกิดหัวง ทุกคนกำลัง
เป็นบ้าเป็นหลังกับระเบิดเปลี่ยนของ
เด็กสาวคนนั้นอย่างคลั่งไคล้ รีด
จะพาเธอกลับบ้านได้อย่างไรเมื่อ
รีดกำลังพาเธอไปสู่ชีวิตแห่งความ
เป็นโสเภณี ชั่วก่อนชั่วร้ายเช่นนี้
เริ่มค้นคว้าวิชาการ อันสลับปรกอย่าง
ไร้ยางอายจนกล่าวในคอนตอป ▲

□ เรื่องหนังฯ

ต่อจากหน้า ๓๑

[illegible]

นั้นเพื่อสร้างความเกียติยศ อันยัง
ใหญ่ของความเป็นไทยและโดยพลการ
อย่าชิง ความดีความชอบของบรรพบุรุษ
ไทยด้วย และการไทยเกียติยศนั้น
ก็ย่อมใช้ได้ก็ควรจะมีครั้งโดยคุณ
ไปด้วย สักวันผู้ที่ไทยเกียติยศ
นั้นเอง คือต้องรักษาเกียรติยศ
ให้ "หมดยศ" และ "จงมัว" อยู่เสมอ
ในจดที่กล่าวถึง อยู่ต่างประเทศแล้ว
ล้นไปโดยบุคคลต่างประเทศและคำ
ว่า "เพิ่มไทยเกียติยศไว้ความหมาย
จะเข้ยาก" "ตัวไทยนั้น... จงมัว
ด้วย" ไปโดย

ความหลงระเห็จมักพาไปสู่ชะ
ตังนั้น ไม่จงสงสัยเสียว่าเราไม่
เกิดแล้วนับแต่บัดนี้ ความหลง
ระเห็จมักพัวพันต่อเราเสียในดิน
ที่โค่นสรงพันธุ์หมกมิดชีวิตและความ
ทุกข์ ซึ่งมิใช่สิ่งดี ที่ทุกทางและทุก
เพศ ซึ่งมิใช่คัมภีร์ใด ๆ โลกาจารย์แนะนำ
“ปล่อยตัว” (เพราะความหลงใหล)
ให้เข้ากับคนต่างชาติเป็นไป นอกจาก
เป็น “ความรู้ใจ” ไปหมดอย่าง
สงสารและน่าเสียใจอย่างที่สุด ขอ
เราให้ระลึกถึงอุปมาว่า “ความ
ขึ้นใจในเกียรติที่เราได้รับย่อมดีกว่า
ความเสวยใจในเกียรติที่ตรา (กับ
ส่วนที่) ท้าย” หากคนแห่งการ
ชั่วทำของ “ความ” โทษ หรือมี
ลงอย่างใดกับความดีอื่นใดให้สลด

หากว่า “คารา” ไทย ที่ไปกินชาวต่าง
ประเทศไม่ระลึกรอดองซอน.

แม่ไม่ยอมยกหลานเป็นเมียทั้งๆที่ลูกพี่พี่ได้ تز
แม่ออกรบเร่ที่หัวขี้ทั้งนี้ เพราะหวั่นจากการสืบท
ต่ออยู่ถึงลูกหลานนี่เองทั้งรักทั้งเอ็นดูจึงได้เป
กัญชุกัญชาไปทอดหนึ่ง ชื่อเป็นฐาน "คารา"
ลูกหลานนี้ "ฮันกับพี่สาว" ลูกสาวชื่อ "ฮาน"
สาวสาวกันนี้ ก็คือเป็น "เคอริส" ของวงการนี้
ไปโดยอัตโนมัติ อันนี้แหละ "การต่อรัง"
เพื่อที่จะยกหลานขึ้นเป็นลูกพี่พี่ไว้ "การถลก
แป้ง" เพื่อที่จะยกหลานขึ้นเป็นพี่เขย เพราะ
เป็นการกลั่นแกล้งกันแล้ว เพราะหลานพี่
เล่า บอกจากแม่เขยมีการกลั่นแกล้งชนิดที่ออก
ขึ้นจากใจ หรืออีกคำหนึ่งสละสลวยคือ "เห็บทำ
ใจ" ▲
แฉก พืชยั่ววาทน์.

แสดง พยัคฆวรรณ.

1912

ต่อจากหน้า ๓๕

จันทวันคืนแสนทรมานคน ซึ่งมอ
วุดคนมอ ใต้หีบปากกระบอกปืน
มาเมื่อ เมือเห็นหกละทหารปืน
จันทวันเพียรหนีคน (ควานจิงมี)
ใต้หีบคน อ้ามือขอร้องแสนคน
...ผู้เข่น) จะทำลอบปลิดอาวุธ
เหล่านี้ได้อย่างไร? หากพลว้ของ
ทหารจันทวันและสว้ร้อมนักการโรค
ลอมจากก็ตัวเ่น. ชานเมือกรุงเทพ
หรือคนเ่น เพื่อเข้าจับตัวเราอย่าง
กักรั้ว... บุรุษสำเ่นและคนเ่น

ต่ออันตรายเหล่านั้น ได้ถูกยกขึ้นมาก
เปรียบกันอย่างละเอียดถี่ถ้วน.

[illegible]

แต่สมัยนั้นภาพยนตร์ยังมาจากรัสเซีย
ถึงพอหลายตัวได้ปรับตัวขึ้นออกนอก
คอเหนือหน่วยยัดๆ การจัดสร้าง
มันก็น่าไป... ที่กลางนั้นแอลกาลี
อย่างนั้นเอง จากตั้งชื่อหนังทุกหมว
ใช้ลวดลาย... ขึ้นเส้นคล้ายไปก่อ
รูปขลุ่ย... ล้อมรอบตัวตามชาย
ข้าง... แนวข้อกันชนตัวมันขึ้น
แถวๆ ขาคือการผูกเข้าไป... แต่ใน
สมัยนั้น... ทุกรุ่นตัวจะออกมา
กลืนภาพมันของชาย... (เห็นใน
จริงนี่... ผู้เขียน) ได้รู้เวลาอัน
ได้กับการประชุมท้ายที่ปึงอย่าง
...แล้ว...

พุทธ จิตฺติ เจริญ บรรยายภา

ระการณเมืองไทยในขณะนั้น ต่อไป
ว่า

...ก็เอ็งวางใจไว้ละก็ตอน ครูทศพรจะพานานกร
เมื่อทศพรจะนำรถอาตมาจักรทศพร ได้เปลี่ยนโฉม
หน้าไปเป็นอีกคนมา บรมวิไลได้คิดที่จะยกขบวนมาใน
ตอนเมือง ก็เห็นไปว่าความเรื่องขึ้นหัวไปหาการ
สู้รบประหนึ่ง ก็หันหน้าพหลมขโมยไปของจริงถนัด
และตามจริงมาหา รอยศุภชลาศัยก็มาเห็น
ก็ดูสัปดาห์หาชวนไว้ข้างนานกรนั้น คือสัปดาห์แรก
คิดเก็บของหาของมาหาทาน ก็ถูกอันด้วย
สวดมนต์ ต่อมาซึ่งจะมีวันถึงงานนี้ แหม่นก็
ก็ครั้งละสัปดาห์หรือ สองวันก็แค่เพราะกลัวว่า
นานกรหรือพวกพวก... ก็ที่เห็นจำนวมากก็มาอีก
หลายวันก็ทำดี.

การเตรียมพร้อมอย่างแข็งขันของเรา(ญี่ปุ่น)
ในครั้ง นี้ แสดงว่าพวกเรากลับมาแรงจูงใจที่ของ

ໄທ-ສັປຕາທໍ

ฝ่ายนี้คงถูกคนสหรัฐอเมริกานำเงินไปหรือ ไม่?
 อ้อ! ควบคุมเงินเข้า! ในการควบคุมนี้เขาควรทำ
 ของเขาเป็นของ เขาควรถือทรัพย์สินเขาเป็น
 การจัดการนี้ป้องกันคนลูกคดียิ่งใหญ่ของเขาถูก
 ขโมยไปโดยพลการก็ได้ เพราะเขากลัวภัย
 หารเขาทำเป็นเหมือนลูกเขา พ่อเขาหนักหนาว่า
 (จนเวลาไม่ไปไหนคน-มีทหารขึ้น) ที่ปะ
 เทห์โลกเขาชนะเป็นระบอบหนึ่งคน ทำมัน
 ซึ่งเขาจะจากบ้านเขาเมื่อทำ-ผู้ขึ้น! อาจ
 ลูกจะละเมิดของจำนวนหนึ่งแล้วเล่นเหมือน
 กลืนเสียงคน โดยพลการจะละเลยเป็นเข
 กลัวไปทางนี้...

...หลายวันต่อมา เสนาธิการกอง
ทัพใหญ่ฝ่ายไทยในสมัยนั้น (คือพล.ท.
พระยาอภัยสงคราม) ได้ออกกัณฑ์เชิญ
บรรดานายทหารเสนาธิการผู้ยิ่งใหญ่ นับตั้ง
แต่พล.ท.ฮามาตา เสนาธิการใหญ่ของม.
ต่างไปรับเชิญทั้งหมด รวมทั้งพล.ท.

จ๊อบบี้ เชลินด้วย ไปรับประทานอาหาร.

ระหว่างนั้นเอง พล.ท. ยามาตาได้
แนะนำให้พลตรี จิอิชเรสิน รักษักกับพล

ท.พระยาภักยสงคราม เสนาธิการกอง
ทัพใหญ่ของไทย พลตรีจ้อย เชนิน ไ
ทททายกับ พล.ท. พระยาภักยสงคราม
ตามธรรมเนียม และไต่กล่าวในคอ
นึ่งว่า “หน้าที่ของผมนิได้มีอยู่
กนิในประเทศไทย!”

ถ้อยคำประโชคนมีความหมาย
ลึกซึ้งพอคอบ.

นอกจากการเตรียมพร้อม ขช
ทหารไทยและทหารญี่ปุ่น ก็คุมเชิงกัน

อยู่แล้ว ทางบ้านการเมือง นายคว
อภยวงศ์ นายกรัฐมนตรีแห่งประเท

જામખાલેખમ
(સંખ્યાગત)

สำหรับแรกชองโลก
(ประสิทธิ์ภาพ 100x)

ហាវ៉ាយឯងហ្ន៎

ไทยในสมัยนั้น ก็ถูกทหารสาวกั๋ว
นอกเครื่องแบบของญี่ปุ่น สรรทุกอย่างก็
กลางวันและกลางคืน ไม่ไว้ระย้ากั๋ว
ไปก็ไปไหน รนนายควง ธนียังก็ ไม่
สามารถจะออกนอกเขตไปก็ จึงก็หนี
นายขามาโมโต เขกั๋วตัวราชทูตญี่ปุ่น
ประจำประเทศไทย และนายพนาภา
มูรา เมื่อกั๋วญี่ปุ่นมาพบและต่อว่า.

นอกจากนายรัฐมนตรีกังวลกับ
วงศ์แล้ว เจ้าหน้าที่ยังห่วงของไทย
ถูกเพิกถอนการเข้าสารวัตรทหารณ
เป็นอีกความกังวลการถอนไทยออก
แล้ว หากมีเรื่องร้ายแรงขึ้นกับไทย
กองบัญชาการทหารสูงสุดก็ยังไม่ มีที่
รับแจ้งให้ทราบภายในหนึ่งชั่วโมงแล้ว
เจ้าหน้าที่ผู้รู้ความ เป็น การถอน
ไทยออกจาก ๗ คน ระบือถึง รมิโทษ
สถานหนัก.

ทักขณายามาโมโค แล่นายพล
นากามูรา ยอมรับชำระส่วยหัวเมือง
ขึ้น แต่ไม่ชำระจังกะทองแดงถือว่า
สถานที่การขึ้นในขณะนั้น ไม่พร้อมเพรียง
นัก เจ้าอาวาส เจ้าโค้วรับว่า มีบุคคล
หนึ่ง ซึ่งขึ้นคนไทย ใ้กับยักกัณณะ
ประจวบกับนายควง อุบลวงศ์ ธรณี
เจ้าจันทโลกพิทธานภคสรวิโรจโกวิท
เจ้าราชวรวงศ์จาเมืองเฝ้า แล่นายควง
ผู้บังคับเจ้าเมืองสุพรรณนครไทย ก็เกิด
กลียเจ้าเจ้า:

“ร่างกายของผมนั้นแข็งแรงดีอยู่
ไม่จำเป็นจะต้องให้ท่านลำบากใจ ในการ
เป็นห่วง ต่อความปลอดภัยของผม
หรอก!”

ต่อมา สถานการณ์ระหว่างไทย
กับญี่ปุ่น ก็ได้ผันแปรไปในทางร้ายยิ่ง
ขึ้นใน เมื่อทางฝ่ายญี่ปุ่นได้กั้นพรม
แดนมาขึ้น ซึ่งเสรีไทยในภาคอีสาน
จึงได้สร้างชน กิ่งที่เล้ามาแล้วในคอน
ถ้ำ นอกจากนายทหารเสนารักษ์ ผู้
ขึ้นสองนาย ซึ่งไปตรวจค้นพร้อมกัน

พ.ท.ลำเจียก เจริญชวน (แล้ว) นายทหาร
เสนาธิการทหารอากาศของญี่ปุ่น ชื่อ
โคโนะมิกิ ยังโดนใจเครื่องบินของญี่ปุ่น
ไปครอบครองแทน ของประเทศด้วยคน
เอง เป็นเวลาถึงฉันทน์ และได้อำนาจ
ส่วนมากถึงหลายแห่งมาด้วย เพราะ
ฉะนั้นจึงเป็นต้นกำเนิดของ รบฝ้าย
ไทยในอีกทางหนึ่งไปอีก.

หลังจากนั้น เทศการสงกรานต์ก็ถูกจัดขึ้นที่จังหวัดตากมา กล่าวคือต้องเปลี่ยนจากการหาญสู้กับโคกลองไฟให้มีการเชิดมุกดลาคัญของประเทศไทย ทั้งนี้เพราะการชนไฟใหญ่ของฝ่ายไทย รวมทั้งผู้คนทั้งระบอบเผด็จการไทย และญี่ปุ่น ไปชมและบันทึกซึ่งกันและกันไปทั่ว

การชมเชยผู้ขึ้นห้อง ตามแผน
การให้ของมีค่าขึ้นก็คือ เสิร์ชบุคคลต่างๆ
ที่กล่าวมาแล้ว ไปชมการแสดงการ
ประลองยุทธ์ แสดงแสนยานุภาพของ
กองทัพผู้ขึ้น เลี่ยงความวุ่นของ^{ผู้}
ใหญ่ เสิร์ช^{ผู้}มีลัทธิหนักและเก็บระบึก
ไว้คืน ทุกสิ่งก็ถึงประหนึ่งว่าแผ่นดินจะ
ถล่มทลายไป

แผนการผ่นจังหวัดที่ผู้เป็นนักเขียน มีภาระจก
กษัตริย์แห่งเมือง รวบรวมสู่ชาติที่คิดถวญเลื้อย
พินิจจากภาพและคำพูดที่ปรากฏในชาติอันศักดิ์
จิตใจที่ไม่ปรกติ และต่างทรงพระชนม์

ต่อมาอีกไม่กี่วัน กองบัญชา
การกองทัพใหญ่ของไทย ภายใต้มัน
ลับบัญชาของพล.ท.จำปา สันติโย
ธากษ์ ก็เชิญนายทหารผู้เป็นไปด
การประลองยุทธ ของฝ่ายไทยบ้าง
เป็นการนำกลไกมาต่อสู้กัน ได้แสดง
ความกล้าหาญของฝ่ายไทย

เช่นนี้ ทำเอาอุปนิสัยงวยไปเหมือน
กัน เพราะมิได้คาดหมายไว้ว่า ฝ่าย
ไทยจะอาจหาญถึงเช่นนั้น และใน
ขณะเดียวกันอุปนิสัยเขาก็ได้ในทัน
ทีว่า แผนการข้ามหัวของเขาคิดล้ม

เห็ดวุ้นโดยสิ้นเชิง

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

□ เปรสส์คอนเฟอร์เรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๕

รศ.ท. จ๋านัก "ผมขอตัดรวงให้ จ๋านัก
อินทหล่น เป็นตำรวจนำกรับ ถูกจับในฉนวนฟ้า
รวงหว่า ผมเป็นตำรวจทำนบปรนป้อมโบละ
ร้อยพันฟากออกกอง หุ่นจ๋านักก็หันมาถาม
ไปแล้วว ผมหักหลังกันจนงอนดูจัน. ผมขอ
เปิดเผยเรื่องนี้ เพราะเป็นรอกให้ใคร วา ยังไม่
ทราบความจริง. ผมขออ้งว่า ให้ผมเล่าจนจบ
เพราะมันขัดกัน แล้วพวกคุณก็ขอสงสยะไว้จิง
ก่อนตาม"

หนังสือพิมพ์ “เดิวก่อน เวลาที่คุณยัง
เป็นตำรวจหรือเปล่า”

จำนงค์ “ผมถูกสั่งพักราชการ
ระหว่างกล่าวถึงพักราชการ”

นสพ. “ล่าท้าพ่อไปด้”

จำนงค์ “ขุนจำนงค์ให้สัมภาษณ์
หนังสือพิมพ์คำขวัญวันเดียวกัน
สามฉบับ พุทธศักราช ๒๕๐๖ โดยร้อย
ปลอกมาส่งของว่า ขันวาทะกรกิจ
ฉบับที่ ๒๕๑ ฉบับที่ ๒๕๑ ทักษิณชัชวาล
๒๕๑๐ ๒๕๑๐ ๒๕๑๐ ๒๕๑๐
๒๕๑๐ ๒๕๑๐ ๒๕๑๐ ๒๕๑๐

[illegible]

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ ก่อนสงคราม
 ๒๕ เดือน มีจดหมายเตือนคณะหนึ่ง
 เป็นพ่อค้าหรือพ่อใจใหญ่ โกลาเลียน
 การเมือง เป็นนักขวัญ ประพฤติการ
 ขาดทุนชนิดมหาศาล เองหากขาด
 เดือน และจากทุนชนิดทวี ๆ ตาม
 ใจรักบุคคลอีกคณะหนึ่ง ได้ไปพิมพ์
 ฉบับที่บรรณไมตรีของคณะหนึ่ง เพื่อ
 มาใช้ลงพิมพ์จากทุนนี้ บุคคลคณะ
 นี้คือพวกหนึ่ง มีนายอินทปัตย์

[illegible]

แต่การดำเนินชีวิตแบบนี้อาจ
เกิดปัญหา เพราะถ้ามีคนงานที่ใจ
ดี พึ่งพาพึ่งพาคนอื่นได้เยอะ ปละมัน
เกิดความโลภ มันก็จะเกิดการฉ้อโกง
เอาเงินที่ปละคนอื่นที่เก็บแล้ว ออก
ขายหลังวันเดียวกัน พวกที่คอยจับ
เงินเข้าปละออกดี ก็เลยเกิดการฉ้อโกง
คนละมุมๆ เหนือกว่าเข้ามาถึงจุด
เทพและระบอบที่ปละ โภภะไม่ผ่านสิ่ง
ที่ปละได้จากเพื่อนที่กระษณะ เกิดอะไร
ขึ้นใหญ่ เพราะสาปคือมี ๓ คน
เกิดมาด้วยกันแต่คน คนที่ขี้ขลาด
ได้ตีอีกคนไป.

อัคราจารย์เป็นสมาชิก ไท-ฮิปคาร์ท ทูวราชอาณาจักร

๓ เคื่อง (๑๓ ๑๖)

77 178

๘. เค็ม (๓๘ ร้อย)

24 272

• 1 (48 955)

1877

สำหรับพระนครมตะชนบุรี มีวิธีการจัดตั้งถึงบ้าน หรือสำนักงานของพ
จังหวัดต่างทางไปรษณีย์ธรรมดา ไปรษณีย์อากาศไปรษณีย์พิเศษ.

